

41086

К

*Мухаммад
Юсуф*

ИЗДОШЛАРИ

Мухаммад Юсуф
издошлари

Шеърлар тўплами

«Фарғона» нашриёти,
2017 йил.

УЎК: 821.512.133-1

КБК: 84(5Ў)7

М 96

Тўплаб нашрга тайёрловчи: Муқимжон Нурбуваев

М 96 МУҲАММАД ЮСУФ ИЗДОШЛАРИ: шеърлар тўплами; адабий-бадий нашр; тўплаб нашрга тайёрловчи: М.Нурбуваев. – Фарғона: «Фарғона» нашриёти, 2017. – 128 бет + [24] қўйилган расм.

Мазкур тўпланда турли ёш, ҳар хил касб эгалари бўлган ижодкорларнинг шеърлари жамланган. Улардаги мавзу ҳам, лирик кечинмалар баёни ҳам, бадий тасвир усули ҳам турлича. Бироқ уларни бир жиҳат бирлаштириб туради – шеърлари тўпламга киритилган барча ижодкорлар ўзларини халқимизнинг севимли шоири Муҳаммад Юсуфга шогирд, издош деб биладилар...

Умид қиламизки, тўпламдаги қалб кечинмалари барча шеърият мухлисларига манзур бўлади.

УЎК: 821.512.133-1

КБК: 84(5Ў)7

ISBN: 978-9943-4916-2-5

©«Фарғона» нашриёти – 2017

ҲАР ҚАЛБНИНГ ЎЗ АЙТАР ГАПИ БОР...

(Сўзбоши ўрнида)

Кўлига қалам олиб, шеър ёзишга тутинган инсоннинг қалбига эзгулик ин куради. Шеър – бу кўнгил эҳтиёжи, шеър – руҳият эҳтиёжи. Истеъдод, иқтидор эса ижодкорни элга танитади, яқинлаштиради.

Кўлингиздаги тўпلامга ҳаваскор қаламкашларнинг ҳам, шоир бўлиб шаклланган ижодкорларнинг ҳам шеърларидан намуналар киритилган. Жумладан, Муаззам Иброҳимованинг кўнгил сатрлари кўпчилик шеърят мухлислари кўнглини забт этган. Айтиш жоизки, унинг шеъряти ҳам, шахсияти ҳам шуҳратпарастлик, киборлик деган иллатлардан баланд туради.

Тўпلامдан Иқромхон Валихоннинг гўзал ғазаллари ҳам ўрин олган. Уларни ўқиб, ғазал жилосидан, бадий тароватидан баҳраманд бўласиз.

Ушбу тўпلامга киритилган қаламкашларнинг ижод намуналари мавзу жиҳатдан ҳам, йўналиш жиҳатдан ҳам турлича. Муҳими, уларнинг ўз айтадиган гапи бор. Изланишдан тўхтамасалар бўлгани.

Эзгулик йўлида қалам сураётган бу ижодкорларга адабиёт оламида ўз овозига, ўз ўрнига эга бўлишларини тилайман.

Назира ас-САЛОМ,

«Олтин қалам» газетаси бош муҳаррири.

1975 йил Фарғона вилоятининг Қувасой шаҳрида туғилган.

Болалар шифокори. «Янги Зилопиядаги саргузаштлар»,
«Бешикдаги бек болам», «Икки дўст», «Бир кўнгил иморати»
каби китоблари нашр этилган.

ШУКРОНА

Болам, кел, шукрона айтамыз бирга,
Бинафша мунчокли қирларга чиқиб.
Эркалаб эритсак қорчечакларни
Бойчечак ифорли шеърларни тўқиб...

Хадясин тутқазди сулув Мажнунтол,
Толбаргак муборақ, қақажон қизим!
Сочларингни ўпган митти баргларнинг
Кўнглидан изладим илоҳий изн.

Қор ёғмай, чечаклар гуллади қийғос,
Оқ, нушти, нафармон тилакларинг айт.
Майлига, эркатой қишни мақтаймиз –
Қайтмасин, дарахтлар кутмаган бир пайт...

Қара, олам гўзал, жуда чиройли,
Титраб, тилка-пора бўлмапти ер.
Баҳор деб бўҳронлар домида қолган
Вайрона юртларга кулгучингдан бер!

Булутчалар йиғлаб, ўйининг бузса,
Уришма, дунёнинг гардларин олсин!
Унга энг чиройли кўғирчоғинг бер –
Баракасиз қолган ерларга ёғсин!

Момақаймоқ қизим, мойчечак қизим,
Умринг зиёд бўлсин, толейинг порлоқ!
Бир куни дунёдан ўтсам, соғинсанг,
Беғубор баҳорнинг рангларига бок...

Мудроқ юракларни уйғотайлик, кел,
Ҳар кун мўъжизалар муҳрини босиб.
Сумалак ялаган жимжилоғингда
Сермалак сиёҳда эртақлар ёзиб...

Майли, сумалакхўр бўлиб қоламиз,
Наврўзойни алдаб олиб қоламиз...

ТАБРИК

Ўкинчлар эрисин сўнгги қор билан,
Орзулар тафтида кўкарсин умид.
Майли, ғам ташвишни қувамиз бирга
Армонлар юракка солмасин таҳдид.
Баҳорлар ёқарми бўлмасангиз сиз?!
Янги кун муборак, эй дўсти азиз!

Ҳалинчак илинган кекса ўрикнинг
Энг сўнгги гуллаши – балки, бу сана.
Ғунчаларин тўкмай ниҳол қадайлик,
Бу боғлар пирхона бўлади яна.
Меваси татирми бўлмасангиз сиз?!
Янги кун муборак, эй дўсти азиз!

Сиз кетган манзиллар яқинмас зотан,
Ўртада ўрмонлар, уммонлар, тоғлар...
Сумалак шеърларим бўйлари билан
Ризқингиз илинай соғинган чоғлар...
Парирўй илҳом ҳам бешуқуҳ сизсиз!
Янги кун муборак, эй дўсти азиз!

Бешиқдан бўйласин бойчечак кизлар,
Ўғиллар нор бўлсин қаторлар тўлиб.
Тўйлар қилаверинг тонганингизга...
Тўрида ўтиринг бойбува бўлиб.
Югуриб елайлик хизматларда биз,
Янги кун муборак, эй дўсти азиз!

Не кунлар кўрмади саргардон бу бош,
Йиғласак, баҳорий ёмғирлар ҳам хун.
Дардимиз тинглаган қанча ёрилтош,
Бинафша рангида гуллабди бугун.
Келинг, андуҳни ҳам чўктирайлик тиз –
Янги кун муборак, эй дўсти азиз!
Баҳорой муборак, эй дўсти азиз!

ФАРЁД

(Уруш ҳаракатлари кечаётган юрт болалари тилидан)

Тўхтагин, танк!
Отмай тур!
Онам алла айтяпти...
Аламзада қалбимга
Фаришталар қайтяпти...

Тўхтагин, танк!
Тинглагин!
Бунда қанча фиғон бор.
Темирларни тилкалаб
Эритгувчи тугён бор...

«Алла, алла, алла-ё,
Жоним болам, жон болам!
Одамхўрлар дастидан
Юрагим вайрон, болам!

Алла...
Қара, кўркмасанг!
Тун кўркинчли бунчалар?!
Шом элига шомдан сўнг
Келмас ширин тушчалар...»

Алла...
Алҳол, бу дарддан
«Дод» демаслар катталар?

Онам ўлса,
Менга ҳам
Кафан бичар катталар!

Йўргагим қон!
Дилим қон!
Қонга тўлди қароғим.
Оёқчасиз, қўлчасиз
Қолди қанча ўртоғим.

Эҳ, қанчаси боши йўқ,
Куйиб кетди қанчаси!
Ҳов анави мозорда
Ором топди барчаси...

Қара!
Уйим сенсиз ҳам
Ҳувиллаган, харобдир.
Тинчлиги йўқ юртимда
Келажагим саробдир!

Устимизга ажални
Ёғдирмоқда учоқлар,
Болалигим ўлдириб,
Ғолиб бўлди олчоқлар...

Қара,
Қора кузғунлар
Бурдалади боримни,
Миттигина бошимга
Тикиб катта дорини.

Тўхтагин, танк!
Отмай тур!
Яроларим битган йўқ!
Ҳаққа етган отамнинг
Жанозаси ўтган йўқ...

Ёқалари йиртилган,
Йигирмада тул бўлган,
Ҳа,
Бу ўша
Онам-да –
Қачонлардир гул бўлган...

Алла айтиб, меинмас –
Овутмоқда ўзини,
Бир бор кўргин урушдан
Қуриб қолган юзини...

Тўхтагин, танк!
Сенсиз ҳам
Кун кўрқинчли бунчалар...
Шом элига шомда ҳам,
Келмас ширин тушчалар.

Қара, қаро қисматни –
Мен йиғласам, у шоддир.
Сени минган аскарнинг
Юрти балки ободдир?

Юрагида раҳмни
Уйғотиб бер, зўр бўлсанг!
Тош қотмаган меҳрини
Тўлғотиб бер, зўр бўлсанг!

Тўхтагин, танк!
Юрмагин!
Бирор жойинг бузилсин!
Майли, дўстим Ҳасандай
Оёқларинг узилсин!

Алла, алла, алла-ё...
Мадори йўқ онамнинг...
Раҳминг келсин, темирдан
Мотори йўқ онамнинг!

Бешигимга беланиб
Яйраб ётгим келяпти.
Униб, ўсиб боламга
Эртак айтгим келяпти...

Имкон бергии!
Улғайиб, одам бўлиб яшайман!
Танклар эмас, темирдан
Ўйинчоқлар ясайман.

Тўхта, танкжон!
Отмагин!..
Онам алла айтяпти.
Аламзада қалбимга
Фаришталар қайтяпти...

ЭЛИМ

Набирасин «новвотим», деб суйган элим,
«Қалдирғочим», «қанотим», деб суйган элим.
Юзга юзлаб қолганда ҳам хушчиройим,
Кўнгли эккан боғларидек кўркам элим!

Илигида Алпомишлар тўқлиги бор,
Тўқсонда ҳам тўққиз гўдак шўхлиги бор,
Момоларин фариштадай кўхлиги бор,
Эъозласам, эриб кетар эркам элим.

Болам десам, боқишлари беғубор, шўх,
Отам десам, дуолари дунёда йўқ,
Удумлари ўзида бор, оламда йўқ,
Топганини тўйларида тўккан элим.

Ўзи киймай, қудасини ўйлаганим,
Куёвларин ўғилдайин сийлаганим,
Аразлари адоватни билмаганим,
Келинлари олимларни тукқан элим.

Кулча нонсиз олов ёқмас тандирига,
Меҳмонлари гард кўндирмас капгирига,
Қариса ҳам, ёқайин деб камнирига
Ўсма, хино, райҳонгуллар эккан элим.

Уй тўрини улуғига бўшатганим,
Боласини бобосига ўхшатганим,
Кичигин ҳам сизлаб-сизлаб хушлаганим,
Одобини оқиллардан уққан элим.

Султонларни тебратади бешигида,
Эллик кўшни ҳаққи қутлуғ эшигида.
Тупроғини улуғлаб шеър-кўшиғида,
Ҳалол ризқин меҳнат билан йиққан элим.

Кўпнинг дарди қордай ёққан соқолига,
Юрак қурғур бефарқмас юрт камолига,
Ишонади авлодларин иқболига
Орим деса – оқсоқоли чиққан элим.

Дастурхонинг тўлиб турсин ризқинг билан,
Ўзлигингни асра жону-жисминг билан.
Ўзгачасан Ўзбек деган исминг билан –
Сўрисига маҳалласи сиққан элим.

Дарахларин бир илдизи киндигимда,
Ҳар тилагим тақдим қилдим кипригимда,
Мен ким бўпман, боримда ҳам йўқлигимда
Яратганга бир хислати ёққан элим,
Бухорийлар, Термизийлар тукқан элим!

ЎҒЛИМГА

Ватан азиз – бори билан, йўғи билан,
Юртингни сев юрагингинг чўғи билан!
Ҳақдан қувват келса, исминг руҳи билан
Энг камида Бобур Мирзо бўлгин, болам!

Афсус, Ҳиндга насиб экан гавҳар шода –
Андижонга армон бўлган арслонзода!
Қутлуғ Нигорхоним каби дил ларзонда,
Умринг сўрай, ризқи расо бўлгин, болам!

Жонимдан жон узиб келдинг бу жаҳонга,
Митти эдинг, менгзар эдим паҳлавонга.
Мен ҳам она бўлсам дея Қаҳрамонга,
Орзуйим бор, уни бажо қилгин, болам!

Алла айтдим узун тунлар айламай арз,
Оқ сут бердим, оклиғимни этмайин қарз,
Жоним болам, фақат юртга хизматинг фарз,
Юртфурушнинг юзин сазо қилгин, болам!

Атак-чечак ташлаганда қадамчангни,
Тугал дея шукур дедим тўрт мучангни,
Бир кун уйдан чиқсанг тишлаб ризқ – кулчангни,
Шу ризқ ҳақкин залворини билгин, болам!

Ҳалол луқма тутар отанг – имони пок,
Ҳар сўзини вужудингдан айла идрок,
Ўз ўғлингга бўлай десанг бир кун ўрнак,
Эл чорласа, доим эсон бўлгин, болам!

Қара, кўҳна дунё қалби садпорадир,
Одамийзот ўз гўштин еб оворадир,
Гарчи ҳаёт бирда оқ-у бир қорадир,
Ёв-у ётга ёвуқ жазо бўлгин, болам!

Алпим берган Аллоҳ учун жоним фидо!
Ҳар саждамда камол сўраб қилдим нидо,
Одамийлик илми уммон, қилма хато,
Номард эмас, аҳли порсо бўлгин, болам!

Сабоқ берар ёмоннинг ҳам китоблари,
Турли-турфа бу ҳаётнинг мактаблари,
Синов бирла насиб этар матлаблари,
Яхшиларга жони нисо бўлгин, болам!

Каттам ўзинг, катта бўлсин ниятларинг,
Халққа манзур бўлсин фазлу хислатларинг.
Кўпнинг қўнглин олсанг – менга иззатларинг,
Шукронамни кўзларимда кўргин, болам!

Тупроғинг ўп, азиз қилган хокинг ўша,
Боласидан бешик ясаб берган гўша,
Юз ёшда ҳам шу муқаддас ишқ-ла яша!
Кафанда ҳам нафасини туйгин, болам!

Куним битса, бу давронлар ўткинчидир,
Бир томчи сув ариқчамиз илинжидир,
Момом ётган мозоргоҳим кутгувчидир,
Чин уйимга ўз қўлинг-ла қўйгин, болам!

Икромхон ВАЛИХОИ

1976 йилда Самарқанд вилояти Ургут туманида туғилган. Тошкент Молия институтини тамомлаган. Шеърлари вақтли матбуотда, хориждаги адабий журналларда чоп этилган. «Қалбим жасовҳири» номли китоби Ҳиндистонда, «Кўҳна ҳис» деб номланган китоби АҚШда чоп этилган. Шеърлари «*Voces poeticas de Nuevo siglo*» – «Дунё шоирлари анталогияси»га киритилган. Дунёга машҳур адиб Хорхе Луис Борхес ҳақидаги ёдномаси китобдан ҳам унинг шеъри ўрин олган. Қитъалараро ёзувчи ва шоирлар ташкилотининг «Саҳитя Шри» (Ҳиндистон) адабий мукофотини қўлга киритган.

ЎЗБЕКИСТОНСИЗ

Онам дейму, кўзимнинг икки нури гавҳарими ё,
Юрак-бағримнинг қониму, қонимнинг жавҳарими ё,
Боғимми ё гулистонимнинг мушки анбарими ё?
Топилмас бахту иқболим, ҳаётим Ўзбекистонсиз,
Ёзай ҳар қанча бўлмас бу баётим, Ўзбекистонсиз!

Оёғим остида жоним тўшалган лозазорим бор,
Шу тупроғдин вужудим дардлариға ғамгузорим бор,
Атойим ҳам анойим ул ватандек дўсту ёрим бор,
Топилмас бахту иқболим, ҳаётим Ўзбекистонсиз,
Ёзай ҳар қанча бўлмас бу баётим, Ўзбекистонсиз!

Сочиб нуруни заррин офитобим чиқса осмоним,
Мусаффо кечаларда моҳитобим чиқса осмоним,
Ўқилса мадҳи юртим то хитобим чиқса осмоним,
Топилмас бахту иқболим, ҳаётим Ўзбекистонсиз,
Ёзай ҳар қанча бўлмас бу баётим, Ўзбекистонсиз!

Азиз тут, эй биродар, ҳар қарич ер, боғу саҳроси,
Замину осмоним узра кулсин ой-у захроси,
Бу олам бир чаман бўлса, Ватандур онинг раъноси,
Топилмас бахту иқболим, ҳаётим Ўзбекистонсиз,
Ёзай ҳар қанча бўлмас бу баётим, Ўзбекистонсиз!

Равшан оройи қамарнинг теграсида мен деб айт,
Кўрганим нури басарнинг теграсида мен деб айт.

Анжуман айлаб нужумлар зеб ила оролашур,
Бо сабаб ўлган назарнинг теграсида мен деб айт.

Пардаи исматларидин юзлариға минг ҳижоб
Очди деб берган хабарнинг теграсида мен деб айт.

Устухонингдин қафас бўлгон танингда кочғали
Андалиб чун болу парнинг теграсида мен деб айт.

Гар муҳаббат бўлса уммон, андадур мавжи баланд,
Остида дурри гуҳарнинг теграсида мен деб айт.

«Донайи ангурда махсус» бўлмағай ноб, эй Киром,
Шишайи дилда самарнинг теграсида мен деб айт.

Бошладим субҳона тасбеҳ, айтмадинг боғларға ҳеч,
Кетма, булбул, гулузоринг қолдириб зоғларға ҳеч.

Бир сано айтмоққа комим, на забоним бор мани,
Дедилар мажнуннамо на тоқатим соғларға ҳеч.

Кетма деб қилган таваллодин бўлиб паргола дил,
Сочилурса ўхшамас мактубу авроғларға ҳеч.

Шуълайи фонуси ишкнинг партави бағримдадур,
Пилтаси рагдин келур, даркор эмас ёғларға ҳеч.

Бир тарафдур андалиб, кўксимми ё анга қафас,
Сайра, жонимнинг куши, берма мени доғларға ҳеч.

Бошладинг субҳона тасбеҳ, эй Валихон, тўхтама,
Кетма, булбул, гулузоринг қолдириб зоғларға ҳеч.

Эй муҳаббат, қилганинг инъом, кўзимдан ёш келур.
Ҳам жигардин ранглари гулфом, кўзимдан ёш келур.

Субҳ ўтиб зодим қолур бўлса, қуёшим ботса гар,
Мен надомат ичра қолсам шом, кўзимдан ёш келур.

Байтма-байт тердим алифни, айладим ҳуснингга хат,
Дил вароғида мушаддад лом, кўзимдан ёш келур.

Ху деюб учмоққа шайдур мунда кўнглимнинг қуши,
Кўхнадин қолган иморат дом, кўзимдан ёш келур.

Булбули жонимни тутма, йўк анга мунда макон,
Боғда топгай гул ила Икром, кўзимдан ёш келур.

Кетди-кетди дил муҳаббатдин сафар қилдим бу кун,
Кетганимни оҳ била ёрга хабар қилдим бу кун.

Ҳамсафар бўлди йўлимда турналар парвоз этиб,
Боғларим қолди хазон ичра, гузар қилдим бу кун.

Устихонимни чалур мутриб навонинг ўрнига,
Най ила танҳо қолиб, оҳанги тар қилдим бу кун.

Аслида, билдим, муҳаббатсиз яшаш осон эмас,
Хонайи ишқдин кечиб, мен дарбадар қилдим бу кун.

Эй Валихон, фурқати бўлма муҳаббатдин чунон,
Ғам ила дарду аламни сарбасар қилдим бу кун.

Занги борон абру найсон атри райҳону баҳор,
Зулфи сунбул юзлари гул боғда булбулу нигор.

Осмону ҳам замину жилвагар нури сипеҳр,
Гул юзида турса шабнам кеткизур гулдин гўбор.

Ёнма-ён ку-кулашиб икки кабутар ўлтурур,
Минқорида ул меҳрни айлаюр ўзга нисор.

Ҳам яна келтурса гулнинг бўйини боди сабо,
Дам-бадам тутгай димоғинга, яна тутгай хумор.

Офтоб тортса юзиға нардайд чун абру барк,
Сайҳасидин ёшлари оқса кўзидин шашқатор.

Бу дилим зулматсаро-ю қамаридин умидим,
Кўринур нури қуёшнинг назаридин умидим.

Гарчи мен қилсам таманно бенасиб рўзи висол,
Ҳеч умид йўғким тунининг сахаридин умидим.

Гулшани оламда қолган ишқи раъно бирла бас,
Десаму, шабнам мисол чашми таридин умидим.

Кўҳна дун дўконида мен нени савдо айлайин,
Ёшдин ўзга сарватим йўқ, гуҳаридин умидим.

Асли арзон хок эурсан, топмағайсан, эй Киром,
Ёрнинг хоки пойи-ю асаридин умидим.

Сайр этинг гулзор ичинда гул ила гул ёнма-ён,
Ўйнатур боди сабо сунбул ила гул ёнма-ён.

Менга на гул васфини этмоққа на сўз бор вале,
Дил қафасдин учди-ю, булбул ила гул ёнма-ён.

Хоҳласанг бергум дилимни, чун кабутар боз қилур,
Ишқимиз айвонида кўнгул ила гул ёнма-ён.

Дема шабнам томғани бу кўзларимдин марварид,
Ёшларимдин зийнатинг ҳам ҳул ила гул ёнма-ён.

Ҳижр ила ўтлуғ балосидин дилим бўлди кабоб,
Тортилур пайконларингга, сул ила гул ёнма-ён.

Суратингму, эй Валихон, ё тахайюл ичра сен,
Кўрғонингда гулни лаб, гул, гул ила гул ёнма-ён.

Юзлари қирмизи, ол, келди баҳор, хуш келдингиз,
Лаблари гунча мисол, келди баҳор, хуш келдингиз.

Андалиб созини соз айлаб келур, созига соз,
Рақсида сиз навнихол, келди баҳор, хуш келдингиз.

Тонг ила боди сабо келтурса менга бўйини,
Эсганида ул шамол, келди баҳор, хуш келдингиз.

Замҳарир ҳижронингизнинг захми қолди кўнглима,
Келганидин кўп малол, келди баҳор, хуш келдингиз.

Лоладек бағрим тилинди, хуни алвон томчи лаб,
Теграсида тушди хол, келди баҳор, хуш келдингиз.

Эй Валихон, ўлтурурсен, гул юзига рўбарў,
Хуш келинг деб сўрса хол, келди баҳор, хуш келдингиз.

Шаҳодатбону ИМОМНАЗАРОВА

1982 йилда Фаргона вилояти Учкўприк тумани Собиржон қишлоғида туғилган. «Райҳон нафаси» (2006), «Осмон эшиги» (2016) шеърӣ тўпламлари чоп этилган. Ўзбекистон Республикаси Фанлар академияси илмий ходими.

МУҲАММАД ЮСУФ ХОТИРАСИГА

Муҳаммад Юсуфдан сўз кетса бугун,
Бир умр ястанар – узундан-узун,
Ўзи тор кулбада яшаб, сўз учун
Улуғ бир кошона солдириб кетди.

Оддийгина эди ишқин талқини,
Жондан ҳам азизроқ кўрди халқини,
Барчага улашиб шодлик, завқини,
Ғамларга юрагин олдириб кетди.

Кўнгилга яқинлар йироқдир кўздан,
Бизга боқиб турар ҳикматли сўздан,
Ҳеч кимнинг кўнглини қолдирмай ўздан,
Бир сандиқ китобин қолдириб кетди.

Ҳар фаслида унар қизғалдоқ, лола,
Битиклари ҳануз таратгай нола,
Бир ўйчан, камтарин қишлоқи бола
Бу дунёни ўйга толдириб кетди...

ШУКРОНА

(Истиқлолимизнинг 25 йиллиги муносабати билан)

Сара тонглар келиб-кетар хотиржам,
Тунлар қаролиги унга юқмайди.
Кексайган дарахтлар замҳарирда ҳам
Баҳорни бағрига босиб ухлайди.

Оқибат нуридан товланган меҳрим
Муҳаббат юртига айлайди сафар.
Саждага эгилсам, кифтим узра жим
Боқиб тургандай бир қадрдон назар.

Пок неъматга куфр келтиргансимон,
Қайдандир ёғилар таъналар, зорлар.
Бироқ шамолларинг эсар беармон,
Осмонингдан ёғар фақат оқ қорлар.

Кўнгилда баҳорлар уйғонар эрта,
Йўллар қийин, бироқ мушкуллар осон.
Ўз неъматин дариг тутмаган ерга
Раҳмат ёмғирларин ёғдирар осмон.

Неки раво эрса, буткул бор-будин
Ўзидан ахтарар саришта жонлар.
Кўрсатар адоқсиз бойлигинг тубин
Устюрт саҳросидан қазилган конлар.

Сабр-у кушойишлар таратгай наво,
Тугилгай хасталик, ночорлик думи.
Не-не дард-у ғамга бахш этар даво
Каттақум чўлининг шифобахш куми.

Саховат шамоли беҳадик эсар,
Ободликдан масрур чаманлар аро.
Само кенглигида жилмайиб кезар
«Самарқанд» аталмиш янги сайёра.

Яхшиларнинг куни қолмас ёмонга,
Адолат аталса замон сарвари.
Шонингни таратгай ҳар тўрт томонга
Яратилган янги пахта навлари.

Оғир лаҳзаларда синалган сабринг
Сийм ила зарларин тутмагай дариг.
Ҳайрат мезонида ўлчанар қадринг,
Наманган беҳисин салмоғи янглиг.

Биз билан бир тан-у бир жонсан азал,
Манзилга кемадек талпинар кунлар.
Куёшга интилган каби ҳар маҳал,
Тонгларга уланган хайрли тунлар.

Чорак аср ўтди орадан, мана,
Барорлар манбаин айгламоқ бахтдир.
Шаффоф кўнгил каби ярқирар яна
Менинг манглайимга битилган тақдир!

Бир хаёл кезади – зулфи наришон,
Тийнати мунаққаш, ёрқин, беҳадик.
Бенишонлик ичра қолдирар нишон,
Кўқоннинг қадрдон шамолларидек...

Она, ёдингизга қайтаман тагин,
Тафтингизии кўмсар умримнинг қиши.
Узун туилар сўйлар сизга эртагин,
Ўзингизга қолгаи рўзғор ташвиши.

Ҳануз димоғимда топар ўз қадрин,
Сиз ёпган кўшалок кулча ҳидлари.
Меҳрингиз тўрт ёнга таратар атрин,
Ҳовлимизда ўсган беҳи сингари.

Хаёлим ёришар сизни эсласам,
Интизор дилимда уйғонар умид.
Жисму жонингизда жўшар ҳар қадам,
Чексиз ғайрат билан заргарона дид.

Сиз сўзсиз хаёлга ботган лаҳзалар
Кўзларим ўнгидан кетмайди нари.
Мавлуд айёмидан келтирар хабар
Ноябрнинг сокин, намчил тоиглари.

Сизда тирикликнинг завкин этиб ҳис,
Улгурмас югуриб ортингиздан вақт.
Энг бахтли аёлдай яшар эдингиз,
Ҳалоллик, соддалик аталганда бахт.

Қисматнинг хазонрез гўшаларида
Тирикликнинг аччиқ шамоли эсар.
Ёдимнинг сертупроқ кўчаларида
Сочлари оқарган бир хаёл кезар...

Ошиб кетолмайсан ҳадингдан ҳатлаб,
Ўзингдан, ўзгадан зериккан вақтлар.
Осмон билан ночор хайру хўш айлаб,
Кўлларин силкитар кузги дарахтлар.

Оғир ўйлар босар, кезарман танҳо,
Ҳавода муаллақ – на баланд-пастман.
Бутунлик қолмаган бутун даҳр аро,
Хаёлингдан бутун чиқмоқчимасман.

Остимизда замин олайиб қарар,
Устимизда осмон турар айланиб.
Юраклар ҳолидан буткул беҳабар,
Майда гап сингари кетдик чайналиб.

Бир зум кўз очирмас кўзим ўнгида
Кўнгилнинг ойнасин қоплаган ғубор.
Бир хаёл тентирар ёдим бўғзида...
Чайналма... Ё тупур... Ё ютиб юбор...

ҚАЙТИШ

Тўзгин хаёлимни йиғаман бир-бир,
Худди чексизликни қамраган девор.
Серсўз тўдалардан тополмай тадбир,
Сокин узлатларни қўмсайман, эй, ёр!

Соғиниб яшайман олис қадримни,
Шаффоф ёдим юзин қопласа ғубор.
«Нечун ўғирладинг менинг қалбимни?!»
Деган тухматларни қўмсайман, эй, ёр!

Баъзан замонавий, баъзан қадимий
Шовкин-суронлардан бўлганда безор:
Орзуларим билан кечган самимий,
Сўзсиз суҳбатларни қўмсайман, эй, ёр!

Нафсу шон йўлида ором билмаган,
Кибру ғуруридан тонмаган ким бор?!
Ўткинчи дунёни ҳавас қилмаган
Ғариб турбатларни қўмсайман, эй, ёр!

Ўзингга айландим – кечганда ўздан,
Бир қарорга келдим – бўлгач беқарор.
Кўнглимга қадрдон бўлса ҳам, кўздан
Ғойиб ғурбатларни қўмсайман, эй, ёр!..

ДИЛДОРА НОМА ЁЗДИ

Дилдора номасининг ҳар жумласи дилни ром этди,
Чикди жон қоғози узра ўпиб ҳарфин хиром этди.

Каломи ёндирди қалбим, салом соғинч ўтин қўзғаб,
Видоси кўзда ёшимни оғуга тўлган жом этди.

Ёздиму «Кут, келурман» деб, титрабон очди бармоқлар,
«Боролмасман, алвидо!» сўзи мени тамом этди.

Висолин кутиб, байтлар битганим орзули тонглари
Бу нома ичра битилган аламли сўзи шом этди.

Келмасайди бу хабар, ўқимас эрса кўз кошки,
Бошига ғам тоши тушди, алиф қаддимни лом этди.

Жавоб ёзмокқа ҳолим йўқ – қалам жон берди кўлимда,
Ҳижрон уйланди қайғуга ва бу авлод давом этди.

Бўшатди жойни орзулар, ҳувиллаб қолди дил уйи,
Алҳол жойлашди армонлар, кинояли салом этди.

Оқ қоғоз берманг менга, узманг қаро ёр қошидан,
Дея байт ёзай десам, оҳу фиғон қилди қалам.

Ҳажрида қилмай ҳаё оққан кўзимнинг ёшидан
Садпора бўлган дили бағримни қон қилди қалам.

Ўрганиб рашк ўтида, куйган жигар қалб лаҳмини
Ёр кўлида икки тигли ханжар бўлиб тилди қалам.

Ёзмади ёр исмини, келтирмайин деб қаҳрини,
Куйдирганин ўз жисмини, билса ўзи билди қалам.

Чирқираб турган висол лаззатидан бенасиб
Рухимга раҳм айламай, не қилса ҳам қилди қалам.

Оқ қоғоз юзини қора қилмайин деб адашиб,
Чизди дор ёр зулфидан, анга ўзин илди қалам.

Кўйгани байт сўнгида кўнмай сўроқ тамғасини,
Ёр лабида хол мисол нуқта сари жилди қалам.

Шошмагин ошно бўлишга бағри куйик қалам билан,
Сен каби шоирни, Олтин, тиғи билан тилди қалам.

Инсон, сен гўзалсан,

Чиндан-да гўзал.

Чун сени яратган сендан-да гўзал...

Юзинг кундуз, сочинг тунни яратмиш –

Оппоқ кундуз – қаро тундан-да гўзал.

Тиз чўктириб сенга фаришталарни,

Йўлдош қилиб жуфти – саришталарни,

Хоки вужудингга солиб муҳаббат,

Боғламиш чамбарчас дил ришталарни.

Алифдек қомат тун нундан-да гўзал,

Истироҳат бўлмас бундан-да гўзал...

Ўқиб настаълиқда ёзган хатнингни,

Тасаввур айладим малоҳатингни.

Тиладим – ширин висол ила сийласин

Ишқ йўлида қилган зўр тоқатингни.

Ширину Лайлилар тўтиё айласин
Кўзга сенинг томчи садоқатингни.

Кечир, сени айлаган ҳижронга асир –
Кулни, ўйлаб сенинг фароқатингни.

Мусофир юртда ҳар ердан излаб ризк,
Соғинган жаннатий тароватингни.

Улуғ кунлар ҳурмати мусофирингдан,
Раббим, дариғ тутма саховатингни.

Ҳар дам умидворман марҳаматингдан,
Учраштир кўрсатиб маҳоратингни.

Хаёлим хаёлга уланиб, ўйим ўйимга сиғмайдур,
Оҳим оташга айланиб, вужуд ўйимга сиғмайдур.

Дилимда сўз, тилимда сўз, тўқиган байту ашъорим,
Не ажабки, на бир созим, на бир куйимга сиғмайдур.

На Машрабман, на Бобур, на дашту Ҳиндда ҳокимман,
Уловим бир оғоч бешик – чўзилсам, бўйимга сиғмайдур.

На карнай, на ноғора-сур нағмасин кўтаролмас дил,
Сикқан ул онча базмга, менинг тўйимга сиғмайдур.

Турфа рангда жилоланган бу олам етти хил ранги
Қаҳрабодан ранг талашган рангу рўйимга сиғмайдур.

Томчи кўз ёшимга сиққан, мани сиғдирмаган олам
Жаҳаннам узра тортилган қилки – мўйимга сиғмайдур.

Кўлим синди қоқиб бу кун ҳақиқат дарвозасини,
Ёпай десам, тулкининг териси кўйимга сиғмайдур.

Ёяй десам жаҳонга бу можаро овозасини,
Тушгум келмас тубанга, бу ор-у обрўйимга сиғмайдур.

Ҳаво тўла осмон, унга ой балдоқ,
Бир ютумин қизғонади, бу қандоқ?!
Бўлсанг менга чин дўст, агар чин ўртоқ,
Озроқ ҳаво сўраб бергин, қизғалдоқ...

Суянганим бир сен қолдинг оламда,
Меҳр-муҳаббат, вафо қолмабди одамда,
Япроғингга – қадри ўтди шу дамда,
Томчи меҳр ўраб бергин, қизғалдоқ...

Япроқларинг юрагимнинг қонидай,
Умринг қисқа Муҳаммаднинг жонидай,
Хокисорсан, бағринг ғамнинг қонидай,
Бир ғамимга яраб бергин, қизғалдоқ...

Ҳасратларим айтсам қолмагин сўлиб,
Сенга келдим юрагим қонга тўлиб,
Қабрим узра қалбимга тимсол бўлиб,
Ёр келганда туриб бергин, қизғалдоқ...

ОЛЛОЁР (Оллоёр Рустамов)

1968 йилда Андижон вилояти Шаҳрихон туманида тугилган.

АЙЁМИНГ МУБОРАК!

Ҳаловат ўзингда, ором ўзингда,
Жаннатга қиёсан, менинг ватаним.
Ўзига бек бўлган фақат ўзинг-да,
Айёминг муборак, Ўзбекистоним.

Буюк тарихинг бор сенинг бошингда,
Нурли келажакдан нурли нишоним.
Тоғни талқон этур сенинг ёшингда,
Айёминг муборак, Ўзбекистоним.

Бекликка жуда мос, жаннат қиёсан,
Гурурим, оримсан, ҳам ифтихорим.
Тинчликнинг макони десам, сен моссан,
Айёминг муборак, Ўзбекистоним.

Сен ўзинг аждодлар орзу қилган юрт,
Сен ўзинг буюксан, меинг ошёним.
Яшнайвер, Оллоҳим назар солган юрт,
Айёминг муборак, Ўзбекистоним!

МУҲАММАД ЮСУФ ХОТИРАСИГА

Гар шоирлар йиғилса бир пайт,
Шеър ўкилиб, бўлса баҳру-байт.
Муҳаммаднинг соғинганин айт,
Муҳаммадни бир эслаб қўйгин.

Марҳаматга гар борар бўлсанг,
Адирларни лолазор кўрсаиң.
Ўтганларга тиловат қилсанг,
Муҳаммадни бир эслаб қўйгин.

Она ҳақда шеър ёзолмасанг,
Ватан мадҳин ўхшатолмасанг...
Соғинчингни шеър қилолмасанг,
Мухаммадни бир эслаб қўйгин.

Райҳонлардан бўлганда сархуш,
Лолалар ҳам сирдош бўлармиш.
Шеърларингни ой ҳам тинглармиш,
Мухаммадни бир эслаб қўйгин...

Бир кунгина бўлсанг унинг ўрида,
Булутдан жой тўшардинг, уйнинг тўрида,
Давлатинг, омадинг унинг борида –
У сенинг онангдир, у сенинг онанг,
У сенинг онангдир, сенинг бир донанг.

Сен билан бўлишган сочин қаросин,
Сенга тухфа этган кўзин зиёсин,
Ҳар куни, ҳар саҳар олгин дуосин –
У сенинг онангдир, у сенинг онанг,
У сенинг онангдир, сенинг бир донанг.

Унингдай қалби пок яна қайда бор,
Унингдай беминнат меҳр қайда бор?!
Юзидаги чирой фақат ойда бор –
У сенинг онангдир, у сенинг онанг.
У сенинг онангдир, сенинг бир донанг!

КЕТМОҚҚА ҚҰЙМА!

Ранжисам бир куни, ёр, озорингдан,
Қўл силтаб, кетмоққа айласам жазм,
Сен мени юборма ишқ бозорингдан,
Адашмоққа қўйма, кетмоққа қўйма!

Рашк куйдириб кул этса гар таним,
Ҳатто ўзимдан ҳам кетсам қизғониб.
Сен мени ишонтир ишққа, дил-танним,
Лек асло, ҳеч видо айтмоққа қўйма!

Меҳрли нигоҳинг қада бағримга,
Энг ширин изҳордан айтгин аллалар.
Қайтаргин илк бора кўрган чоғимга,
Сен мени зор йиғлаб кетмоққа қўйма!

Кўз ёшим юзимни ювсалар, жимман,
Беадад саволлар айласа асир.
Айтгин-чи, ишқингсиз мен ўзи кимман?
Раҳм эт, бунчалар қийноққа қўйма!

Қуёш бўл, тафтингда эрий шу замон,
Сен ой бўл, нурингдан туним чароғон.
Лабларга лаб босиб, ишқингдан нишон,
Қўл силтаб, сен хайр демоққа қўйма.

Райҳон бўл, ифоринг айласин сармаст,
Ялпиз бўл, ёнингдан кетолмай асло.
Соқий бўл, лабларда май тут ҳар нафас,
Ҳушдан айир, хушёр бўлмоққа қўйма.

Ўсма қўй қошингга йўлларим чизиб,
Рўмолинг тагидан боқиб сеҳрла.
Хино қўй кафтингга исмимни ёзиб,
Ҳижроннинг исмини юракка ўйма!

Ранжисам бир куни, ёр, озорингдан...

ИЗЛАДИМ

Беором, бедору ёлғиз дил учун,
Ишққа зор-интизор бу кўнгил учун,
Меҳрли, вафода аҳди бор бутун,
Бир кўнгил изладим, бир дил изладим.

Энг ширин изҳорлар атагувчи дил,
Йўлимга интизор қайда бор, айтгил?
У билан шод бўлса бу ғариб кўнгил,
Бир сеҳр изладим, меҳр изладим.

Дилимга санчилган саноксиз тифлар,
Азобдан бу ёлғиз кўнгил ҳам йиғлар.
Бир меҳр бўлса-ю, битта-битталаб
Тергувчи малҳаму киприк изладим.

Умр ўтмоқдадир, бу мағрур бошим,
Ором олса эди, тўхтар кўз ёшим.
Айтгувчи, тонгдайин бўлса сирдошим,
Бир бағир изладим, бир қалб изладим.

Кўксимни илитса беминнат қуёш,
Ой каби тунлари у менга сирдош.
Дўст бўлса – ҳам ёру, ҳам бўлса дилдош,
Жаннатдош изладим, иймон изладим.

Умр ҳам ўтмоқда мисоли карвон...
Кўксимни эзмасдан нола-ю армон.
Манзилга етмоқ-чун ёруғ юз, иймон,
Бир ҳамроҳ изладим, сарбон изладим.

Бир умр қиш бўлди, қаҳратон ҳаёт,
Энг мунгли нолалар мен битган баёт.
Изғирин боғимни қуритмай, ҳайҳот,
Бир кўшиқ изладим, баҳор изладим.

Меҳрсиз музлаган бу таним учун,
Минг бўлак бўлинган бир жоним учун,
Фалакка ўрлаган бу оҳим учун,
Ҳаяжон изладим, титроқ изладим.

Бир кўнгил изладим, бир дил изладим...

МУСОФИРЛИК

Бегона юрт, бегона
жойлар,
Ўғайдайин сиғдирмас
ўрмон.
Қаердадир какку ҳам
сайрар,
Мени соғинч
қийнайди ёмон.

Сабрнинг ҳам сабри
тугади,
Қаноатнинг кўзи тўла
ёш.
Соғинчларим муштин
тугади,
Бўхчасини кўтарган
бардош.

Қарағайлар дардим
тушунмас,
Оққайинлар ҳайрон
боқишар.
Соғинч нима – асло
билишмас,
Олмахоилар ёнғок
чақишар.

Ер остидан боқар
кўзкорин,
Боласини етаклаб
чиқиб.
Қаердадир чорлайди
ёрин
Айиқ меҳру асални
йиғиб.

Баланд-баланд
арчалар аро
Жимитдайин бўлиб
тураман,
Учиб бориб сатрлар
аро
Ватанимни маҳкам
кучаман.

Менга эмас
таъзим, мўлтираш,
Менга эмас бу қадар
соғинч.
Шартга битдим катта
ва яккаш:
КЕТАМАН! Ва бу бир
йилги юпанч.

Йиллар ўтар, ўша
кулба ҳам,
Ўрмонлар ҳам
ҳолимга кўнди.
Шеър
тинглашар тушунмаса
ҳам,
Ўгайлигим билинмас
энди...

Бегона юрт, бегона
жойлар,
Ўрмон кўрар
ўз боласидай.
Қаердадир какку ҳам
сайрар,
Аввалгидай соғинч
ҳам йўқдай.

Юлдузлардай нур
сочар соғинч...

1977 йилда Навоий вилояти Нурота тумани Пойгақудуқ қишлоғида туғилган. «Хаёллар дунёси», «Ранжима, баҳор!» номли шеърӣ тўпламлари нашр этилган.

МУҚАДДАС ТУМОР

Бир сиким тупроқ...
Соғинч сувидан қонаётир жон.
Тирноқлари суғорилган бармоқ,
Аста-секин томаётир қон.

Қип-кизил тупроқ...
Гуллаб кетди қип-қизил тошлар.
Туркийлар кўрган азобга
Йиғласа арзийди бардошлар.

Озодлик истадим... Отилдим –
Лек унинг душмани, қотил ким?!
Эрк изладим, изсиз йўқолдим,
Охир юраклардан топилдим.

Бу Ваганга озодлик беринг!
Ўзга дунё қилади торлик.
Музхонада музлаган жасад
Юрак оташидан ўртанар борлик.

Унинг тупроғида дарахтлар тугул,
Томирсиз тошлар ҳам гуллаб кетади.
Бўй чўзган гулларнинг кўланкасида
Қуёшни соғиниб тупроқ ётади.

Тупроқ йиғлайди...
 кўз ёш ила суғорилар,
Қадди энгашмаган...
 шоҳлари тарқоқ чинор.
Бир сиким ол, бир умр сиғин,
Шу тупроқ бўлсин муқаддас тумор!

СИЗ ЙИҒЛАМАНГ

Ёлғиз табассум жонимга малҳам,
Баҳор гуллари бўлолмас ҳамдам,
Гуллар баргида йиғлайди шабнам,
Фақат сиз йиғламанг, онажон!

Артаман деманг аччиқ ёшимни,
Ҳеч ким енголмас заранг дошимни,
Гулга дўндиргум рақиб тошини,
Фақат сиз йиғламанг, онажон!

Кўтарар кўнглим дўстларим жамдур,
Бийрон тилларнинг тилаги бахтдир,
Қадаҳ тубида йиғлайди тақдир,
Фақат сиз йиғламанг, онажон!

Ажин чизилган мунис юзлари,
Тортган азобим, чуқур излари,
Юрагимнинг ёш тўла кўзлари,
Фақат сиз йиғламанг, онажон!

ҚАЛБ СУРАТИ

Яна сен...

яна ўша тор йўлак.

Чирт-чирт узилиб тўкилган япроқ,

сочимизни силкитиб ўйнаган эрка еллар,

Яна ўша кулранг осмоннинг

кипригига осилган мудроқ.

Соғинч шароби дея.

кўм-кўк саробни симирган

лабларга қўнган сархуш титроқ.

Сукунатга ўралган исён,

чақмоқ чақади бирдан,

Биз севган ўжар кузнинг

қилиғи шундай.

Бизни қизғонган баҳорнинг

башорати чиқади тўғри.

Шунда ҳаммаси ғойиб бўлар бутунлай,

сен ҳам қаергадир йўқолиб коласан,

Ойнинг ўғли!!!

Яна мен қоламан ёлғиз,

Кел, мусаввир, сенга берайин

кузнинг олтин-сарғиш рангини.

Сен севгимнинг суратини чиз,

Шу сурат олдида,

туйғуларни чўктириб тиз,

Кулранг осмонларимдай,

тўлиб-тўлиб йиғласин,

Ойнинг ўғлини кутаётган бир қиз!

Тош қотган сурат,

маҳзун термулган ой...

Лаби учиб тушган қадах,

юракка санчилган ёй...

Юракнинг томчилаган кўз ёшидан,
ярим бўлган қадах...
Шу бўлар, ҳойнаҳой,
сукунат чўкиб кетган жой.

Оҳ, менинг азизим,
хаёллар дунёсини ташлаб,
қаёққа ҳам кетамиз?!
Баҳорга алишмас,
куз фаслимиз бор,
барглар тўкилишин интиқ кутамиз.
Шунчаки телба деб ўйлама,
сахрода дайдиган Мажнун телбадир,
Япроқлар тўшалган ишқнинг
йўлларида ўтамиз.
Ранжима, Ойнинг ўғли,
мен сени шундай севдим,
демак, биз ютамиз.

Фақат мен бўлсам,
яна сен бўлсанг,
шундай дунёлар бўлса мавжуд.
Мен термулиб ўтирсам,
сен ҳам термулиб турсанг,
шу лаззат завқидан титраса вужуд.

Изтироблар дунёсида излаб...
топдим сени,
сен йўқлик зарраларидан кашф қилидинг.
Мен ҳаммани ёмон кўриб,
барчага муҳаббат илиндим.
Севиб яшаш яхши,
соғиниб яшаш ундан ҳам яхшироқ.
Мен сени шунчаки соғиндим.

Бечора мусаввир...
Севгининг суратини
чиза олмайсан барибир.
Чиза олмайсан...
камалакнинг рангига кўмилиб,
Ўйлаб топсанг-да мингта тадбир.

Севиш, севилиш,
қисматми ё тақдир?!
Бесамар тентираган Мажнун,
сенингча ҳақдир.
Севги нима ўзи...
Балки кўз ёшларга
ярми тўлган қадахдир!

Кўллардаги қадахлар каби,
кўнгиллар ярим.
Ярим кўнглимга бахш этган
тўзим бўлдинг,
Ойнинг ўғли...
Изтироблар дуиёсидан
излаб топган,
энг чиройли сўзим бўлдинг!!!

Ана...
ўша тор йўлак,
Яна сен келяпсан,
Қадамнинг товушини тўкилган
барглар сезмайди.
Ҳеч кимга бермаймиз кузнинг рангини,
ҳеч бир рассом
калбимизнинг суратини чизмайди!

Захро ШАМСИЯ (Зухра Шарипова)

*Навоий вилояти Нурота туманида туғилган. Самарқанд
иқтисодиёт коллежсини тамомлаган.*

Шамол ила учди ҳисларим,
Манзилингиз менга бегона.
Хаёлимда севги кушларим
Бўлаяпти сизга парвона.

Ҳол сўрашга етмайди ҳолим,
Тилим забун, бу кўнгил забун.
Сочимдаги ҳар битта толам
Соғинч ичра бўлмоқда дилхун.

Саволи кўп, саволим бисёр,
Қийнамоқда ўртаб юрагим.
Айтинг-чи, сиз, менга дилозор,
Бормикан ҳеч сизга керагим?..

Рашк оловин пуркайди тинмай,
Ёниб кетар қоғоз, қалам ҳам,
Қуйиб беринг муҳаббатдан май,
Сўниб кетсин оташу алам!

Шамол ила учди ҳисларим,
Манзилингиз менга бегона.
Хаёлимда севги кушларим
Бўлаяпти сизга парвона...

Қароғимсан дунёни кўрган,
Меҳри азиз, сен меҳрибоним.
Юракларда гул макон қурган
Онажоним, Ўзбекистоним!

Ҳар қаричинг жаннатга монанд,
Бетакрорсан, сен ифтихорим.
Ишқим доим сенинг билан банд,
Онажоним, Ўзбекистоним!

Шарбат оқар дарёларингдан,
Гулистоним, жоним, оромим...
Кечмагайман тоғу тошингдан,
Онажоним, Ўзбекистоним!

Наво янграр наҳорларингда,
Садка бу жон, садкадир борим.
Ўлсам, яна ватаним ўзинг,
Онажоним, Ўзбекистоним!

Баҳор, сени яхши кўраман,
Фақат кўпроқ қолмасинг ёмон.
Ҳар келишинг мен учун умид,
Кетсанг, яна рангларим сомон!

Баҳор, сени яхши кўраман,
Саболаринг нурга чорловчи.
Сени ҳар гал интиқ кутаман,
Гўёки сен ишққа ундовчи.

Баҳор, сени яхши кўраман,
Хазонрезги дилимда ифор.
Бағрим очиб, сени кучаман,
Қизғалдоғинг бўйнимга тумор.

Баҳор, сени яхши кўраман,
Дил ўртанар муштоқлигимдан.
Бирдан бахтга тўлиб кетаман,
Яна бир бор кучмоқлигимдаи.

Узоқ кутдим мен, жуда узоқ,
Қор тагида уйғоқ баҳорим.
Кел, талпиниб очайин кучоқ,
Нурга тўлсин шому наҳорим!

Ҳидларингдан тўйиб симирай,
Телба кўнглим олсин-ей ором.
Сенга атаб ашўорлар ёзай,
Аламлардан олиб интиқом...

Узун тунлар емирди дилни,
Тонғ отишин интиқиб кутдим.
Тилка-тилка айлаб кўнгилни,
Қонларини тинмайин ютдим.

Бир бокира ишқ бергил менга,
Бергил, ичай меҳрингдан қониб.
Мен шайдоман, нетайин, сенга,
Кутаяпман соғинчдан ёниб...
Қор тагида уйғоқ баҳорим!

ДУГОНАМГА

Жилмайиб кўясиз бокиб узоққа,
Гоҳида кимгадир сўйлаб кўясиз.
Воҳ, бугун кўнглингиз тушди тузоққа,
Дугонам, кимиидир севиб қолибсиз!

Кўлдан тушиб, синар пиёла, чойнак,
Кўйлакнинг чокларин ёпиб қўйибсиз,
Бошингизни эгиб мисоли ойдек,
Дугонам, кимнидир севиб қолибсиз!

Хаёлингиз учар олислар томон,
Энтикиб, жавобин тинмай кутасиз...
Эх, бу севи дурди жуда ҳам ёмон,
Дугонам, кимнидир севиб қолибсиз!

Қизариб юзингиз, титранади лаб,
Сўз айтмай, ерни сиз тинмай чизибсиз.
Кўнглингиз ишқталаб, кўнгил куйталаб,
Дугонам, кимнидир севиб қолибсиз!

Қулоғингизга гап крмайди сира,
Ҳаттоки Лайлидан ишқда ўзибсиз.
Табригим бир дунё... Қийноқ муборак!
Дугонам, кимнидир севиб қолибсиз!

МЕН ҲАМ БИР ШЕЪР ЁЗАЙ, ОНА

Мен ҳам бир шеър ёзайин, она,
Мисралари олтиндан бўлсин.
Хаёлларим бўлиб парвона
Бутун олам шодликка тўлсин!

Мен ҳам бир шеър ёзайин, она,
Муҳаммаднинг йўлини берсин!
Менинг қалбим эмас ғамхона,
Андуҳлардан йироқроқ турсин!

Мен ҳам бир шеър ёзайин, она,
Қаламимдан чакнасин ўтлар!
Душманларим куйсин тўлғона,
Меҳрин дариг тутмасин дўстлар!

Мен ҳам бир шеър ёзайин, она,
Ҳеч бир шоир тушда кўрмаган –
Дардларим ҳам кетсин шу онда,
Ёзганимдан кўнглим тўлмаган!

Мен ҳам бир шеър ёзайин, она,
Азиз руҳинг мададкор бўлсин.
Ғам-андуҳсиз боқай жаҳона,
Маъюс кўнглим бир яйраб кулсин.

Мен ҳам бир шеър ёзайин, она...

Сўз сеҳрига бўлиб маҳлиё,
 Қаламим ҳам ишқида ёнди.
 Тонг нурига йўғрилди гўё,
 Бир шеърдирки, юрак уйғонди.

Мисраларда Ватан намоён,
 Қувончлардан шамолдек елди.
 Соғинч ҳижрон ила ёнма-ён,
 Мен Ватанни куйлагим келди.

Она юртим, гўзал Пахтачим,
 Тупроғингда ҳамон изим бор.
 Лекин сендан битта ўтинчим
 Унутмагил, сендан қарзим бор.

Кенг далангнинг оғушларида
 Болалигим яйраб ётибди...
 Дарёдаги оккушларида
 Соғинчларим сайраб ётибди.

Қанча сендан узоқ бўлмайин,
 Шунчалар ҳам яқиндайинсан.
 Баҳор ўтиб, кузак келмайин,
 Кўк саҳнида чақиндайинсан!

Оҳ, ёшлигим ўтган кунларим,
 Эсласам гар яшнаб кетаман.
 Соғинчлардан сўзлар тунларим,
 Ёниб-ёниб шеърлар битаман...

СОҒИНЧ

Соғинч кўкламдайин гўзал, фусункор,
Ёрнинг йўлларида айлар сеи зор.
Юракни кемирар, руҳни инжитар,
Унинг ширин-ширин қийноқлари бор!

Соғинч бамисоли катта кемадир,
Унга ортилгандир меҳр-муҳаббат.
Соғинганим сайин меҳрим ортадир
Соғинганим сезиб, келар-да албат!

Соғинч бу тўлқиндир, уммонлар оша
Қирғоқлардан тоша, излаб йиғлаган.
Соғинч бу илк севгим, ҳа, албат ўша –
Мени юрагида мангу сақлаган!..

Қанча мисраларни битди шоирлар,
Муҳаммад Юсуфга тасанно айтиб –
Улар шон-шуҳратга мудом мойиллар...
Наҳот, шоир энди келмайди қайтиб?!

Лолақизғалдоғин соғинмасмикин,
Қизларин кўзида қувончни кўриб?
Шоир яна қайта туғилмасмикин,
Ажойиб ашъорга айланиб туриб?!

Соғинчдан ўқиниб кетди баҳорлар,
Шоирини тополмай, кўзида ёши.
Қирғоқларга сиғмай, тошар анҳорлар,
Оғир бўларкан-да жудолик тоши.

Лек у асло ўлмас – меҳр бор экан,
Вақт бериб боради заррин сайқални.
Дунё дунё бўлиб кўрганми, айтинг,
Меҳрдан ясалган улкан ҳайкални!

Муҳаббатнинг кулбасига қадам босмам,
 Юрагимда армонларнинг излари кўп.
 Ҳайкалтарош тарашлаган ганжли тошман,
 Ҳижронларнинг атагани, тишлари кўп.

Қалдирғочман – эрта баҳор меҳмон бўлгум,
 Бир ёлқинман, ўз ўзидан чўкқа тўлгум,
 Иродамни енголмайди минг битта дард,
 Лек сени деб, мен охири гулдек сўлгум.

Мажнунтолдек қаддим эгик, билмайсан-да,
 Бир бор мени назарингга илмайсан-да,
 Қалбгинамни пармалайди рашк азоби,
 Шоир бўлиб, менга байтлар битмайсан-да.

Оккуш бўлиб самоларга учиб кетай,
 Оймомога чўри бўлиб кўчиб кетай...
 Дардларимни англамадинг дилим дилхуи,
 Ғамларимни бағрим узра кучиб кетай.

Яхши қолгин, яхши кундан ёдгорлигим,
 Шунқор эдинг, хайр, дилга озорлигим.
 Тилақларим – олам-олам бахтга тўлгин,
 Сендан менга хотирадир бедорлигим.

Юрагимда армонларнинг излари кўп...

Алишер АБДУЛЛОҲ (Алишер Қўчқоров)

1992 йил Фарғона вилояти Бувайда туманида туғилган.

*Шеърлари «Ҳаёт чаשמалари», «Истеъдод учқунлари»
тўпламларига, Ҳиндистонда чоп этилган «XXI аср жаҳон
адабиёти анталогияси»га киритилган.*

МУҲАММАД ЮСУФДЕК ШОИР БЎЛАМАН

Халқ дардин ёзаман қоғоз қоралаб,
Ўзим-ку бир кўнгли ярим боламан.
Устозлар изидан эргашиб мен ҳам,
Муҳаммад Юсуфдек шоир бўламан.

«О, ота маконим,
Онажон ўлкам»,
Сенга қанча ёзсам яна шунча кам,
Номингни мадҳ этай, йўқ дема, мен ҳам
Муҳаммад Юсуфдек шоир бўламан.

«Майли-да, кимгадир ёкса-ёқмаса...»
Бир куй омад боқар бугун бокмаса.
Сара шеърлар ёзиб, худо хоҳласа,
Муҳаммад Юсуфдек шоир бўламан.

«Райҳон хидларингни йўлларимга сеп»,
Гўзаллигинг берсин ашъоримга зеб,
Шеър ёздим устознинг хотираси деб,
Муҳаммад Юсуфдек шоир бўламан.

«Менга бир табассум ҳадя эт, эй ёр»,
Сендан илҳом олиб битайин ашъор,
Устозлар пок руҳи бўлсин мададкор,
Муҳаммад Юсуфдек шоир бўламан.

«Мендан нима қолар, икки мисра шеър»,
Десалар бир содда шоир бола дер,
Орзу қилиб айтди шунн Алишер,
Муҳаммад Юсуфдек шоир бўламан.

КЎИИККИН, ДИЛИМ

Бечора кўнгилнинг куйгани қолди,
Бевафо дилдорни суйгани қолди,
Юрак муҳаббатдан чарчади, толди,
Кўнгил ойнасини синдирган чил-чил,
Севмасдан яшашга кўник энди, дил.

Нечун бундай аччиқ бўлди қисматим,
Маъқул келмадим бирон хислатим?
Мен-ку Мажнун каби севмоқ истадим,
Аммо ишқ боғидан қолдирди кўнгил,
Севмасдан яшашга кўник энди, дил.

Дардимни шеърларга кўчирай энди,
Исмими юракдан ўчирай энди,
Бахтга етолмадим, армонлар енгди,
Севгинг унут бўлар ўтиб неча йил,
Севмасдан яшашга кўник энди, дил.

Неча-неча орзу, истаклар барбод,
Лайлига Мажнун йўқ, Ширинга Фарход,
Алишер ҳам куйиб, чекди оҳ-фарёд,
Армонли ўтмишин сўзломмайди тил,
Севмасдан яшашга кўник энди, дил.

ДЎСТ

Излансанг имкон бўлар, ҳаракатсиз бўлма, дўст.
Мақсад ила интильгин, матонатсиз бўлма, дўст.

Оқар сувинг бўлса ҳам, томчи сувни авайла,
Уволига қолмагил, баракотсиз бўлма, дўст.

Бу бешафқат дунёда ёв инсонлар жуда кўп,
Улар каби бўлмагил, сен шафқатсиз бўлма, дўст.

Тирикчилик учун бир касбу коринг бўлсин лек,
Ҳалол ишлаб фойда қил, даромадсиз бўлма, дўст.

Ютуқларинг барига шу эгамдир сабабчи,
Дуода бўлсин қўлинг, ибодатсиз бўлма, дўст.

Мол-дунёлар топганда закотни ҳам унутма,
Етимларни сийлаб тур, диёнатсиз бўлма, дўст.

Ота-онанг ғанимат, эъзозлагин ҳар нафас,
Айтганин қил уларнинг, итоатсиз бўлма, дўст.

Шоҳу гадо олдида бирдек бўлгин ҳамиша,
Адашмагин ҳақ йўлдан, адолатсиз бўлма, дўст.

Ака-ука, синглингдан меҳрингни ҳеч аяма,
Жигарларга жигар бўл, муруватсиз бўлма, дўст.

Бешиқдан то ўлгунча илм изла, деганлар,
Шундай экан, қадрдон, саодатсиз бўлма, дўст.

Ҳар замонда бўлса ҳам ўтганларни эслаб тур,
Мозорларин хабар ол, тиловатсиз бўлма, дўст.

Гулдек ёринг бўлсин бир, яша севиб, севилиб,
Ҳаётинг бўлсин гўзал, муҳаббатсиз бўлма, дўст.

Алишерга чин дўст бўл, сирларингни сотмайди,
Ишонтиргин, ишонгин, оқибатсиз бўлма, дўст.

КЎП ЭКАН

Дунё, дунё! Ишончингдан гумонларинг кўп экан,
Яхшиларни излагандим, ёмонларинг кўп экан.

Зимдан таъкиб айлаб сени, кутиб қулай бир фурсат,
Сени йўлдан адаштирар шайтонларинг кўп экан.

Минг хил нағма айтиб алдар, кириб олиб ишончга,
Эй одамзод, рўй-ростингдан ёлғонларинг кўп экан.

Эзгуликни истагандим бу ҳаёт сўқмоғида,
Мен танлаган йўлакчада тиконларинг кўп экан.

Содик дўстим деган кишинг йиқилсанг, қўл чўзмаса,
Қадрдонга оқибатсиз замонларинг кўн экан.

Тўғри йўлдан борай дейсан, адашганинг билмайсан,
Жимжимадор бўлган эгри томонларинг кўп экан.

Эй Алишер, ўқи, излан, нафинг тегсин Ватанга,
Бунда сенга мадад бўлар имконларинг кўп экан.

МЕНДАИ СЎРАМА

Менинг кимлигимни сўрама мендан,
Соғинч, меҳр тўла кўзимдан сўра.
Кимлигимни асло яширмам сендан –
Ҳақиқат талашган сўзимдан сўра.

Менинг кимлигимни сўрама мендан,
Армон тўла, хаста дили пораман.
Тақдир сўқмоғида минг бор қоқилиб,
Йиқилмай кўкрагим кериб бораман.

Менинг кимлигимни сўрама мендан,
Адаштирган кулман умр сўқмоғи.
Ҳам қадду ҳам бошин аямай тенгдан,
Савалаган гулман тақдир тўқмоғи...

Менинг кимлигимни саратон чоғи
Сочларимга қўнган кировлар айтсин,
Кулган-куйдирганда фарзаиднинг доғи,
Бу қадди долимни бировлар айтсин.

Менинг кимлигимни сўрама мендан,
Армонга – эиага, ғамга – дояман.
Тўрт томонин тўлқин ялаган тенгдан
Ғам денгизи ичра ёлғиз қояман.

Менинг кимлигимни сўра тоғлардан –
Бардошим олдида унсиз тиз чўккан...
Сўра хазонларга тўлган боғлардан –
Дардимдан сарғайиб япроқлар тўккан...

Менинг кимлигимни сўрама мендан,
Меҳрнинг ҳидига зор, бўш хонаман,
Ўзим шамчироғу, ўзим царвона –
Ёнаман, бир бағри куйик онаман...

Энди нушаймондан асло фойда йўк,
 Изласам, изингиз ҳатто ойда йўк.
 Кучоғингиздай жой ҳеч бир жойда йўк,
 Онажон, соғиндим кучоғингизни.

Озорлардан сақлаб озор чекдингиз,
 Қизингиз дийдорга кўп зор этдингиз,
 Нечун бунча эрта ташлаб кетдингиз
 Меҳрга зор, кўзлари мунчоғингизни?

Сизни соғинаман қизимни кучиб,
 Боролсам қанийди ёнингизга учиб,
 Ҳижронларнинг аччиқ шаробин ичиб –
 Юволмайман дилдан фироғингизни.

Сиз кўчган кун кўкдан офтобим кўчган,
 Бошим силагувчи – йўк бирор кучган,
 Дилда аллақачон меҳр шами ўчган –
 Ёкиб ўтирибман чироғингизни.

Тушунмайин колдим бу ажиб сирга –
 Бериб меҳрингизни тупрокқа, қирга,
 Болалигим олиб кетдингиз бирга,
 Раво кўрмай менга ардоғингизни.

Онажон, соғиндим кучоғингизни...

*Муаззам
Иброҳимова*

*Икромхон
Валихон*

*Шаҳодатбону
Имомназарова*

*Бахтигул
Мирзақулова*

Сарафроз

*Алишер
Абдуллоҳ*

*Рухсора
Рақимова*

*Махсума
Ғайбуллоева*

Нилуфар

*Равшан
Турдыев*

*Сайёра
Сабрия*

Армона

*Гуломжон
Нормат*

*Ойгул
Қодирова*

*Мағрур
Камол*

Мехрибон

*Райёна
Аржуманд*

*Беҳзод
Саидпур*

ЎҒЛИМГА

Кўзим оку қораси, юрагим бир пораси,
Шодлигим фаввораси, ишонганим – лочиним.

Ўтган куним чироғи, онасининг қароғи,
Эртам, меҳр булоғи, меҳрибоним, ботириим.

Ватанимнинг ғурури, умрим мазмун-сурури,
Онасин онг-шуури, паҳлавоним, полвоним.

Куч бўлай билагингга, етгин ҳар тилагингга,
Чиққан чоғингга рингга, ҳапкиради бу жоним.

Асраб элнинг номусин, ўқиб мардлик қомусин,
Ғолиб бўл! Ҳамма кўрсин, ўғлим, сенсан виждоним.

Оллоҳ доим қўлласин, ҳақ йўлига йўлласин,
Елканг ҳеч ер кўрмасин, дуоларга имконим...

Яшнат Ватан гулзорин, кўриқлаб номус-орин,
Сўзла ҳақиқат торин, жигарбандим – ўғлоним.

Махсума ҒАЙБУЛЛАЕВА

1970 йилда Бухоро вилояти Ромитан туманида тугилган.

Деразамдан боқаман маъюс,
Сочларимни тебратар шамол.
Юрагимда ўтли бир маҳбус
Қалбгинамни тирнар бемалол.

Менга бир зум кулоқ сол, юрак,
Ўртамагин ўзингни бирпас.
Сендек у ҳам ўртанса бироқ
Бўлур эди жисминг ҳамнафас.

Сиз-ла гулзор эди хонадонимиз,
Тўкин, серфайз эди дастурхонимиз,
Шод-қувноқ ўтарди ҳар бир онимиз,
Отажон, қалбимиз узиб кетдингиз.

Сиз юрган йўлларнинг кадри ўзгача,
Сиз қурган боғларнинг бағри ўзгача,
Сиз айтган сўзларнинг сатри ўзгача,
Отажон, қалбимиз узиб кетдингиз.

Қидирсам, тополмай йиғларман зор-зор,
Изларингиз излаб бўлдим бемадор,
Ой-у юлдузлардан сўрайман такрор,
Отажон, қалбимиз узиб кетдингиз.

Сиз-ла гулзор эди хонадонимиз...

НИЛУФАР (Солиҳа Исломова)

1976 йилда Бухоро вилояти Пешику туманида туғилган.

Бухоро давлат университетининг ўзбек филологияси
факультетини тамомлаган.

ТАШЛАБ КЕТДИНГИЗ

(Етимликда ёш тўкаётган маъюс кўзлар ноласи)

Сиз шод эмасдингиз мен туғилган кун,
Оромингиз бузган ўшал машъум тун,
Лаънатлаб ҳаётни узундан-узун,
Тақдирнинг измига ташлаб кетдингиз...

Ахир, гуноҳим не, айтинг, онажон?
Йўлингизни пойлаб кўзларим гирён.
Ҳатто исмингиз ҳам этмасдан аён,
Бир умр кўзларим ёшлаб кетдингиз...

Йиғлайман хонамда чиқмай нафасим,
Онаси борларга келар ҳавасим,
Олиб бўйнингизга гуноҳи азим,
Умрим аросатга бошлаб кетдингиз...

Кулиб боқар бир кун менга ҳам қисмат,
Юракда мужассам ғайрату шиддат,
Лек ўтди болалик, билмай чин ҳиммат,
Кемтик юрагимни ғашлаб кетдингиз...

Эҳ, ночор бошимни силамас онам,
Етимлик гуноҳмас, тугамас нолам,
Ҳаёт волидамдир, дунё ҳамхонам,
Ҳеч қайтмас йўлингиз тошлаб кетдингиз...

ГҶЗАЛ ИЗҶОР

Гулдек чиройингни соғинди диллар,
Кўнгил муз, қаҳратон кировли йўллар.
Дала-дашт, боғу роғ сенсиз ҳувиллар,
Кел энди тақиб гул, севгилим, баҳор.

Гар келсанг, васлингга бир дoston тузай,
Қалбимдан энг сархил сўзларни узай,
Чаманзор йўлингга ел бўлиб кезай,
Кел энди тақиб гул, севгилим баҳор.

Дов-дарахт нозланиб, гул-чечак таксин,
Жилғалар шодликдан мавж уриб оқсин,
Изғирин ҳуснингга маҳлиё бoқсин,
Кел энди тақиб гул, севгилим баҳор.

Сен дилбар чиройсан, беҳишт изисан,
Ошиқ кўнгилларнинг хумор кўзисан,
Табиатнинг танти, эрка қизисан,
Кел энди тақиб гул, севгилим баҳор.

Қир-адир сепингдан тузсин гулчамбар,
Чайқалиб лолалар бўлсин мунаввар,
Кўз тутар йўлингга муштоқ Иилуфар,
Кел энди гул тақиб, севгилим баҳор.

ТОПА ОЛМАСМАН

Тинглаб дунё сабоқларини,
Кезиб Балху Ҳиротларини,
Туйиб дилда саботларини,
Онам меҳрин топа олмасман.

Нур ёғилган ойдек юзидан,
Мушк таралмиш ҳатто изидан,
Яшнаб «болам» деган сўзидан,
Онам меҳрин топа олмасман.

Йўлларида борим пояндоз,
Ашъорларим жонимдан андоз,
То тирикман, айтаверай роз,
Онам меҳрин топа олмасман...

ЙИҒЛАСА

Боқманг ортингизга, кетаверинг жим,
Сизсиз ярим кўнғлим оғритиб сим-сим,
Тутинг ҳижронлардан оловли тилсим,
Йиғласа, бир қоши қалам йиғлабди,
У қизга қўшилиб алам йиғлабди...

Сиз турган осмонлар бунчалар баланд,
Учмоққа қанотим бераверар панд,
Ёнимда жудолик айтмоқда ўлан,
Йиғласа, бир қоши қалам йиғлабди,
У қизга қўшилиб алам йиғлабди...

Тунлари бошида овулар ҳилол,
Умиди чўпчакдек топибди завол,
Эҳ, чархнинг карамин олмайин малол,
Йиғласа, бир қоши қалам йиғлабди,
У қизга қўшилиб алам йиғлабди...

Боқманг ортингизга, кетаверинг жим...

Раъно УМАРҚУЛОВА

1962 йил Туркманистонда туғилган. 1986 йилда Тошкент давлат университетининг журналистика факультетини битирган.

ОНАЖОН

Юрагимни армонларим эзғилайди тунлари,
Меҳрибоним йўк – ҳоли паришонман кунлари...
Эзар хаста кўнглимни сўнгсиз армон-ўйлари,
Сўнгги дамда ёнингизда бўлолмадим, онажон!

Дилга ором беролмайди фарзандимнинг қувончи,
Малҳам бўлмас, билаяпман, жигарларнинг ишончи,
Рўзғор ташвишидан ортиб, тополмадим иложин,
Сиздан тез-тез хабар олиб тулолмадим, онажон!

Кўзим йиғлар, кўнглим йиғлар, йиғламоқда хаёллар,
Юрагимда уя қурган турли-туман саволлар,
Мен қандайин фарзанд бўлдим – сўролмадим аҳволлар,
Тўлиб турган меҳрим сизга тутолмадим, онажон!

Доим менинг жонқуярим, ғамгусорим эдингиз,
Йўлларимга кўзин тиккан интизорим эдингиз,
Мен ҳам боғлаб қўйилмаган омонатман, дердингиз,
Омонатим – меҳрим сизга тутолмадим, онажон!

Онасилик дардин, Раъно, қанча айтсанг кам бўлар,
Бағри хундир онасиликнинг, кўзларида нам бўлар,
Қанча армон, қанча ҳасрат, қанча сўнгсиз ғам бўлар,
Бағрингизда тўлин ойдек тўлолмадим, онажон!

Юрагимнинг тубида дард йиғлайди, оҳ, сим-сим,
Қўлин чўзиб, кўзёшларим артиб кўяр энди ким?!
Қанотларим қайрилди, учолмайман, иложим –
Йўқдир, ҳатто тушларимда кўролмадим, онажон!

САЛОМ АЙТИНГ

(Муҳаммад Юсуф хотирасига)

1.

Дардли дилим хаёлпараст, ўйчан, сағир,
Муҳаббати гирён унинг, кучди қабр.
Ёшим ёмғир, қабоқларим мисли абр,
Ғамнинг юки жуда оғир, дилим оғрир,
Муҳаббатга салом айтинг, қизғалдоғим.

Умрим секин поёнига етиб борар,
Юрак йиғлар, излайвериб топмай чора.
Муҳаммаднинг қизғалдоғи ҳолим англар,
Ва минг бора Раъно учун деб ёлворар,
Муҳаббатга салом айтинг, қизғалдоғим.

Баҳор ўтди... Ёз, куз, қишни ҳам кузатдим,
Сочларимга қор ташлади қиш музлатиб,
Муҳаббатнинг хаёллари энди ғариб,
Кўзимда ёш, қолавердим мен сарғайиб,
Муҳаббатга салом айтинг, қизғалдоғим.

Ҳамон борман, аҳволимдан хабар олсин,
Яна дилга ўтли туйғу, ғавғо солсин,
Майли, юрак яна йиғлаб, яна толсин,
Истардимки, менинг билан бирга қолсин,
Муҳаббатга салом айтинг, қизғалдоғим.

Дардим оғир, юрак оғрир, дилим сўлгин.
Ҳеч бўлмаса, шу юракка армон бўлгин,
Севилгин-у севганингни билмай қолгин,
Ишқим қандай ҳароратли, бокиб кўргин,
Муҳаббатга салом айтинг, қизғалдоғим...

Ҳар сўзида минг маъно бор, ганнинг асли,
 Муҳаммад, бу – Алишеру Бобур насли...
 Соғинган қалб салом йўллар ҳар гул фасли,
 Бугун яна юрак тилар дийдор, васлин,
 Муҳаммадга салом айтинг, қизғалдоғим.

Қоши ўсма қизга ҳавас қилгаи эди,
 Соф гўзаллик – оддийлик деб билган эди,
 Ҳақ сўз айтиб халқ кўнглини олган эди,
 Туркман қизнинг юрагида қолган эди,
 Муҳаммадга салом айтинг, қизғалдоғим.

Яна баҳор шамоллари эсар аста,
 Қизғалдоққа тўлар дунё зўр ҳавасда,
 Шоир сўзи ўлмас, яшар ҳар нафасда,
 Юрак титрар, имконсиз у бир қафасда,
 Муҳаммадга салом айтинг, қизғалдоғим.

Айни баҳор гулдек учди жонин олиб,
 Неча халқлар қалбига минг қайғу солиб...
 Бир кунда минг йиллик дунё қолди қариб,
 Йиғлаб қолди муҳаббати бўлиб ғариб,
 Муҳаммадга салом айтинг, қизғалдоғим.

Ҳеч йўқ, унай қабри узра бир гул бўлиб,
 Шеърларини куйлай-куйлай булбул бўлиб,
 Хаёлларим ёлғизликда зор, зил бўлиб,
 Шеърларига ошиқ бўлган кўнгил бўлиб,
 Муҳаммадга салом айтинг, қизғалдоғим...

*Ифтихон
Томатов*

*Дилноза
Камол*

*Муқимэсон
Нурбоев*

*Ўзбекистон халқ шоири Муҳаммад Юсуф таваллудининг 63
йиллигига бағишланган хотира тадбирида.
(2017 йил 27 апрель)*

“Ҳамиша қалбимиздасиз, устоз...”

Зиёратдан сўнг

ШОИРГА МАКТУБ

(Муҳаммад Юсуф хотирасига)

Эй, оташ қаламкор, эй, булбулзабон,
Эй, назм мулкида буюк файласуф!
Эй, сўзи дилкушо, эй, нутқи равон,
Барчаси ўзингсан, Муҳаммад Юсуф!

Барҳаёт маъвосан, сен ўлдим дема,
Сен очган ирмоқлар диллар мироби.
Гуллаган боғ эдим, тез сўлдим дема,
Сўз – тирик, вужудда ўлим шароби.

Қизлар ардоғини кўргандим сендан,
Сендек болажонман, ортганин еган.
Оталик меҳрини ўргандим сендан,
Менинг ҳам қизим бор Нозима деган.

Билсанг, тавсифинга монандлигим бор,
Мен ҳам содда касман, кибр билмайман.
Бўлса ҳам Амриқо афсона диёр,
Тандир айвонимга алиштирмайман.

Аёзда қор кураб, отамни кўмиб,
Кўкламой кўкидан чўлғонганим рост.
Гоҳи илк севгидан хаёлга чўмиб,
Узун киприklar деб тўлғонганим рост.

Қанийди, ҳозир ҳам дунёда бўлиб,
Бир чархлаб берсайдинг қаламларимни.
Ва ёзсам дардларим дийдалар тўлиб,
Ўқиб ҳис қилсайдинг аламларимни.

Мен ҳам дил назмига далли девона,
Юрак ҳасратларин коғозга тўккан.
Ғам-кайғу шодликдан этиб бегона,
Қаламдек қаддимни камондек буккан.

Эй, сўзи дилкушо, эй, нутки равон...

ВАТАН

Ватан, сен бирла топганман ғурурим, ифтихоримни,
Ки бахтим шул – сенинг кўшқингда кутсам ҳар наҳоримни.

Гўзалсан, хушҳавосан, гўйе беҳишти ризвонсан,
Шукухингдин гўзал андоза билдим ҳар баҳоримни.

Жарангдор миллатим номин жаҳон майдони хуш кўргай,
Фидойилик бирла топдим яна ўзлик виқоримни.

Ўзинг толе чироғимсан, азизсан, саждагоҳимсан,
Кўзимдек саклайин ҳар кез бу тинчу барқароримни.

Туробинг гарди олтиндур, башар аҳлини лол этган,
Буюқлар-чун абад этдинг Самарқанду Бухоримни.

Бу юрт оламда ҳеч кимдан абад кам бўлмаган, бўлмас,
Диёрим, шиддату шаҳдинг оширгай ишқиворимни.

Сен эй, Равшан, бу юрт мадҳин баланд пардангда ижро эт,
Наволар боғласин мутриб чалиб танбур, дуторимни.

ТОКИ ИМКОНИМДАСАИ

Англагил, эй сўзлари шақкар, менинг жонимдасан.
Ҳар куним, ҳар бир дақиқам, шоду ғам онимдасан.

Мен хаёлий васлинг оғуши билан оввораман,
Ҳусни ҳижронингда ашким, чашми гирёнимдасан.

Сен қаю гулшани маскан этмоғинг огоҳи бўл,
Тавсифи кўнгил аталган ишки майдонимдасан.

Малҳамижондур тани хастамга кўзинг оташи,
Ҳар киё шаҳлолигингдан жисму дармонимдасан.

Бу муҳаббат деигизига шўнғидим, топдим сени,
Ахтариб ғаввос тополмас дуру маржонимдасан.

На қилай, сен дилрабодан ўзга дилдор билмасам,
Куйларам беҳудлигимдан, токи имконимдасан.

Раббано, Равшанга ишкни мухтасар қилган ўзинг,
Эмди айтгил: «Моҳитобинг бирла фармонимдасан!»

ТОШКАНУ ФАРҒОНАСИ

Хилқатингдур икки кўзиминг тамом мастонаси,
Сен пари ғилмонисенму ё башар жононаси.

Кимга тушгайдур нигоҳинг шарпасидин лаҳзае,
Бир умрдур икки чашминг ошиқу девонаси.

Мен бутунлай тиғи ҳижронингда жон паркандимен,
Бўлса кош хандони кўнглинг ғам дилим ҳамхонаси.

Майли, ўтлуғ оразингдин жисми жонимдур кабоб,
Кел, бўлай офтоб чароғинг муттасил парвонаси.

Сайрамас ҳеч андалиб боғ бирла бўстондин йирок,
Сен чаман бўлгил, бўлай ул гулшанинг сайронаси.

Бўлмаса оҳанги булбул гар чамандур, беҳусн,
Бесадолиғдин етурким оқибат вайронаси.

Бўлсанг ишқ боғида, аҳзон диллигим бўлгай ниҳон,
Менга невчун ул харобот аҳлининг майхонаси.

Қил на қилсанг энди, ошкор айладим кангулни мен,
Тобақайким, бўлмағим изҳори дил пинхонаси.

Равшано, сен айла байт мундин Самарқанд ишқи деб,
Куйга солсин она юртим Тошкану Фарғонаси.

БЎЛСА ҲАМ

Бу ҳаёт идроки мушкул, ақли доно бўлса ҳам,
Умри мардум рўзи бешдур, қанча зебо бўлса ҳам.

Айни ибрат субҳи офтоб кўрганинг шом қошида,
Жумла борлиқ жилвасиға ғарқи шайдо бўлса ҳам.

Не булоқлар очди бунда қайнатиб гавҳарларин,
Ҳасрато, бордур адоғи минг тавалло бўлса ҳам.

Барча жон ҳоки мазаллат, Тохиру Фарҳоду Алп,
Лайли-ю Ширин, Зулайҳо, моҳи Зухро бўлса ҳам.

Ҳарки бор наққоши чизган тақдирин аввал, азал,
Бу синовот бандасиға болу сафро бўлса ҳам.

Эй элим, сен чайқалиб турган бу олам кўшқида,
Қил ҳимоят боғу бўстониғни, сахро бўлса ҳам.

Равшано, келдингми, дунё саҳнасин қилғил чаман,
Шу ватан ишқида жон бер, ҳукми ижро бўлса ҳам.

ХУМОРИМ ИШҚИДА

Йиғладим тунларда бедор асли ёрим ишқида,
Айлаган васфин китобим беғуборим ишқида.

Сев менингдек интизоринг, мафтунингман деб тугал,
Нолалар қилдим дилимдин дилда борим ишқида.

Сўзи гулзордин териб гул мадҳидин бўлдим тараб,
Мақсудим не, неъматим бордур нисорим ишқида.

Етганим салмоғи имконим, гумонлиғ манзилим,
Турналарда неча бор кўрдим баҳорим ишқида.

Ўртаниб қилдим ҳаваслар ҳар мурод аҳлига мен,
Тебраниб арғамчидин кутдим еторим ишқида.

То омонат танда мавжуд этди ром, қилди асир,
Токи тонг мушток жамолига узорим ишқида.

Дилда бор юксак муҳаббат, доҳили танҳо ўзи,
Икки дунё чулғаниб турсин хуморим ишқида.

КЎКДА ОЙ

Қанча олис бўлса ҳам, сочди чароғин кўкда ой,
Қилди кўз-кўз гоҳ тўлин, гоҳи ўроғин кўкда ой.

Аҳён-аҳён беркитиб нури жамолин пардага,
Этди барпо дилда ҳижрону фироғин кўкда ой.

Ёки ҳасрат қилдиму ул ҳам рақобатдош билиб,
Ердаги жонон санамларнинг қароғин кўкда ой.

Не учун чеккай рутубат, гарчи ойдур, англасун,
Одам авлодига жононлар яроғин кўкда ой.

Бермасун имкон ҳасадга айлабон юзинда доғ,
Қизганиб аҳли висолдин ярқироғин кўкда ой.

Бенасибин васли имкон шамс ила билмас башар,
Йўлласин раҳмонга жумбоғий сўроғин кўкда ой.

Равшано, айтқил хуморинг моҳми ё моҳилиқо,
«Маҳлиқойим» айтасен англаб йироғин кўкда ой.

Сайёра САБРИЯ (Сайёра Бозорбоева)

1980 йил Қорақалпоғистоннинг Тўрткўл туманида тузилган. Шеърлари «Истеъдод учқунлари», «Согинч соҳиллари» тўпламларига киритилган. «Ватан согинчи» номли шеърлар тўплами нашр этилган.

ИСТАРАМ

Жон дебон, жоним дебон, жонона бўлмоқ истарам,
Ёр дебон, ёрим дебон, гирёна бўлмоқ истарам.

Тонг саҳар уйғонсаму туйсам юзидин ишқини,
Қатра дур, шабнам мисол маржона бўлмоқ истарам.

Ноз ила эркаланурсам кўзларига термулиб,
Қалбига ишқим солиб, пайкона бўлмоқ истарам.

Кўзларига боқсаму анда кўрурсам сийратим,
Ҳам севиб, ҳам севилиб, шодмона бўлмоқ истарам.

Орқасидан эргашиб, дам соясига айланиб,
Теграсидин чарх уруб, парвона бўлмоқ истарам.

Севгисидин нома айлаб, қилса изҳор ўртаниб,
Мен вафо бобидаким дурдона бўлмоқ истарам.

Дил уйин оташ муҳаббатдин қасрвор айласа,
Бекалик тожин кийиб, яқдона бўлмоқ истарам.

Кел, кел, эй ёр, эт мени васлинг гулизориди гул,
Мен висол оғушида мастона бўлмоқ истарам.

Қил назар ҳолимга, эй, ишқинга бўлдим мубтало,
Аҳдима содиқ туриб, мардона бўлмоқ истарам.

То тирик Сайёра айтсинким, висолинг мадҳидин,
Қуйлабон овоза-ю афсона бўлмоқ истарам.

СЕЗМАЯПСИЗ, ЁР!

Узилган гул мисол сўлдиму секин,
Кўринар ҳаёт ҳам кўзимга чиркин.
Кўтаролмай вужуд дардларим юкин,
Кунда минг ўлишим сезмаяпсиз, ёр!

Юрагим ғам тўла, ёшлидир кўзим,
Бесабаб дод солиб, йиғлайман юм-юм.
Олмайсиз кўнглимни қайрилиб бир зум,
Мен сизни севгандай севмаяпсиз, ёр!

Қолмади танамда соғлом аъзойим,
Телбадан фарқим йўқ, бузуқ авзойим.
Сизни беҳад севмоқ балки жазойим...
Тугадим, ҳолимни билмаяпсиз, ёр!

Санокли кунларим қолгадир балким,
Ёнимда бепарво ўтирасиз жим.
Эртага не бўлар, билмайди ҳеч ким,
Ё умрим назарга илмаяпсиз, ёр!

Ўзимни ўз-ўзим айладим бемор,
Ҳисларим хаёл-ла ўтирар бедор.
Аҳдим деб ғурурга қазидим мозор,
Тириклай кўмилдим, кўрмаяпсиз, ёр!

Шамолларга учди орзу-тилагим,
Қарашингиз совуқ, музлар юрагим.
Магарки бўлмаса сизга керагим,
Нега мени ташлаб кетмаяпсиз, ёр!

ҚАЛБЛАРДА ЯШАЙСИЗ

Шеърят мулкининг буюк ҳабиби,
Хастаҳол дилларнинг назмий табиби,
Эл-юрт ардоқлаган суюк адиби,
Қалбларда яшайсиз, Муҳаммад Юсуф!

Айни гуллаганда сурмаган даврон,
Сўнг манзил кузатган бу фано карвон,
Қизғалдоқлар қолди ястаниб алвон,
Қалбларда яшайсиз, Муҳаммад Юсуф!

Бу гўзал бўстонда изингиз қолди,
Шеърятда мангу юзингиз қолди.
Дилда айтилмаган сўзингиз қолди,
Қалбларда яшайсиз, Муҳаммад Юсуф!

Ёрингиз эслайди расмингиз кучиб,
Рухингиз бахтиёр кезади учиб,
Хотирангиз мангу, кетмайсиз ўчиб,
Қалбларда яшайсиз, Муҳаммад Юсуф!

Истеъдод эгаси, табаррук инсон,
Шеърлари куй бўлиб жаранглар ҳамон,
Фақат дийдорига йўқ энди имкон,
Қалбларда яшайсиз, Муҳаммад Юсуф!

АЁЛ ҲУСНИ

Минг шукур, холиқ аёлни онаи даврон қилур,
Хилқатидин бу ҳаётни одими қарвон қилур!

Олдиму офтоб юзидин аксини ё тескари,
Иккисин нурида оламни ажиб бўстон қилур!

Ҳуснидин ой ҳам хижолат чекди ҳасрат доғида,
Лолагул ҳам бағрини тирнаб ҳасаддин қон қилур!

Билмадим, недан яратмиш сувратини холико,
Шуълаи ҳусниға ишқ аҳли ўзин қурбон қилур!

Сунбули хуш анбарин беркитса рўймоли билан,
Айланиб гирён силолмасдин шамол ҳижрон қилур!

Чалса мутриб созини мужгонидин имдод олиб,
Созининг оҳангини шўх булбули сайрон қилур!

Сиз ёзинг, аҳли қаламқаш, таърифил жононани,
Ёзса Сайёра магарким, байтидин девон қилур!

ҚИЗҒАЛДОҚЖОН

Муҳаммадинг йўлига зор термуласан,
Ҳижронларга фасли баҳор совруласан,
Куёшнинг тиғ нурларида ковруласан...
Шоирини соғинганда чеккан фироқ,
Қизғалдоқжон, қизғалдоқжон, оҳ, қизғалдоқ!

Дала-даштда қўл ушлашиб бирга-бирга,
Эркатоинг кузатдингми сўнг қабрга,
Қонинг сочиб мушт урасан қаро ерга...
Шоирмасман, юпатайин сени қандоқ?
Қизғалдоқжон, қизғалдоқжон, оҳ, қизғалдоқ!

Ҳар бир шеъри тилдан тилга кўчган баёт,
Унутилмас Муҳаммадинг – у барҳаёт,
Кел,
Иккимиз уни бугун оламиз ёд!
Қабрин кучган алвон рангли нафис байроқ,
Қизғалдоқжон, қизғалдоқжон, оҳ, қизғалдоқ!

Қонлар ютган жуфт ҳалоли йиғлаб қолди,
Садокатдан хур бошига рўмол солди,
Йўқлармисан?
Ул дилдорнинг кўзи толди...
Ҳаммамизга унинг сабри бўлсин сабоқ,
Қизғалдоқжон,
қизғалдоқжон,
оҳ, қизғалдоқ!

АЙЁМИНГ МУБОРАК!

Бу кун шаҳарларинг нурга беланган,
Йўлинг, кўчаларинг гулга ўралган,
Дилимга ифтихор ҳисси эланган,
Айёминг муборак, Ўзбекистоним!

Гуллаган бағрингда нишлар изи бор,
Ўтмишдан отилган тошлар изи бор,
Сени эголмаслар, бариси бекор,
Айёминг муборак, Ўзбекистоним!

Сен азиз Ватаним, сен-ла жон-танзим,
Чиройда тенги йўқ жаннатмаконим,
Бағрингда кувончга тўла ҳар оним,
Айёминг муборак, Ўзбекистоним!

Бобур согинчида ўртанган диёр,
Тарихинг аллома, буюкларга ёр.
Сенинг келажагинг, эртанг улуғвор,
Айёминг муборак, Ўзбекистоним!

Шоира қизингман, куйлаб шонингни,
Кўкларга кўтарай азиз номингни,
Булутлар босмасин хур осмонингни,
Айёминг муборак, Ўзбекистоним!

ТЎЛИН ОЙ

Топмадим излаган дилдошим,
Ҳижрон бир умрлик кундошим,
Армонлар – аламноқ йўлдошим,
Тўлин ой, бўл менинг сирдошим.

Чин севги, ёр-ёрлар армонми,
Шул телба юрагим вайронми,
Ё Мажнун ҳолимдан ҳайронми?
Тўлин ой, бўл менинг сирдошим.

Қалб уйим зим-зиё, зимистон,
Зулматда йўл излаб ишқ сарсон,
Қалбимни ёритиб сен бир он,
Тўлин ой, бўл менинг сирдошим.

Аламлар жонимни доғласа,
Орзуни тушкунлик чоғласа,
Юлдузлар бағрига чорласа,
Тўлин ой, бўл менинг сирдошим!

Шеърларга сиғмаса ҳисларим,
Сиёхранг йиғлади кўзларим,
Раббимга айтолсанг сўзларим –
Тўлин ой, бўл менинг сирдошим.

Кўнглимга оловли ишқинг бўйлайди,
 Хаёллар тин билмай сени ўйлайди,
 Гўёки сенингсиз яшаб бўлмайди.
 Мен мудом муҳаббат, ишқ оғушида,
 Ошиқдай шеър ёзсам сенинг ҳақингда!

Гул бўлиб боғингни айласам макон,
 Меҳринг булоғидан суғорсанг ҳар он,
 Кутганим интизор – келганинг замон,
 Аста қўлларимдан тутсанг боғингда,
 Мен эса шеър ёзсам сенинг ҳақингда!

Кўнглимни ёритди нафис шеърят,
 Ўзига ром этди абадул абад,
 Дилдаги исёнлар йўқолса шояд.
 Бахтимни кўраман, билсанг, ижодда,
 Завқланиб шеър ёзсам сенинг ҳақингда!

Тим-тим тўкилади кўзимдан ашким,
 Гоҳ сени кизғониб уйғонса рашким,
 Сочларинг силаса бир кун аллаким,
 Ўтаман бахт тилаб ёруғ дунёда,
 Умрбод шеър ёзсам сенинг ҳақингда!

Меҳрингга тўймасдан, бокмай юзингга,
 Бегона айласанг мени ўзингга,
 Исминни ардоқлаб қўйсанг қизингга,
 Мадҳинг янграйверар мангу тилимда,
 Тоабод шеър ёзсам сенинг ҳақингда!

СИЗСИЗ МЕНГА БЕГОНА БАҲОР!

Опнок қордай эланиб кетдим,
Армонларга уланиб кетдим.
Бугун энди тушуниб етдим,
Сизсиз менга бегона баҳор!

Сиз кетдингиз – ўксиниб қолдим,
Ҳижронингиз ичра йўқолдим,
Ишқ дардимни шеърларга солдим,
Сизсиз менга бегона баҳор!

Дилда севгим бошлайди исён,
Соғинч сизни эслатган замон,
Фурур бир ён, телба ишқ бир ён,
Сизсиз менга бегона баҳор!

Ишқнинг маҳзун кўчаларида,
Кўнглим чил-чил кечаларида,
Юрагимнинг нарчаларида,
Сизсиз менга бегона баҳор!

Музликларга буркаб теварак,
Ширин жоним этади ҳалак,
Мен – аёзда гуллаган чечак,
Сизсиз менга бегона баҳор!

СИЗСИЗЛИКНИ УДДАЛАДИМ...

Армонларнинг қўлларида умидлар танг,
Юрак шўрлик уриб турар базўр, аранг,
Соғинчингиз асабимни этмас таранг,
Сизсизликни уддаладим охир, қаранг...

Энди сизнинг ёингизга элтмас йўлим,
Юзларимни қоплаб олган хазонли ранг.
Энди асло қўлингизни тутмас қўлим,
Сизсизликни уддаладим охир, қаранг...

Дил энтикиб ёзган шеърлар сизга эмас,
Кўксим узра севги куйи сочмас жаранг.
Тиз чўкинг ҳам, аммо сизга қайтгим келмас,
Сизсизликни уддаладим охир, қаранг...

Ҳижронингиз тилкаламас қалбим ортиқ,
Майлига, тошюрак дебон номим атанг.
Сизсиз, кўринг, бу кунларим гўзал, ёруғ,
Сизсизликни уддаладим охир, қаранг...

Кўнгил кўчам, манзилимиз туташмас ҳеч,
Такдир айро тушди, нолиб деманг аттанг.
Ўтмиш бўлди, қайтаришга барисин кеч,
Сизсизликни уддаладим охир, қаранг!

АРМОНА (Шоира Абдурахмонова)
*1982 йилда Қашқадарё вилояти Қамаш туманида
туғилган.*

ВАТАН НАФАСИ

Илк бор бу дунёниг иссиқ нафасин
Юрагим ҳис этди онам бағрида.
Тингладим алладан Ватаним сасин,
Тафтини англадим чексиз адрида.

Ватан бу – юрагим, уриб турар жон,
Ҳар бир нафасимда Ватан ҳавоси.
Қон ила айланар фахр, ғурур, шон,
Юртим сабосида тинчлик навоси.

Мен ўзбек фарзанди, шукрона айтгум –
Нодира, Увайсий, Зулфияси бор.
Ўзгача фахр-ла ашъорлар битгум,
Яссавий, Навоий ҳам Машраби бор...

Бутун Осиёни эгаллаб Темур,
Мардлик, жасурликни мерос қолдирди.
Тарих саҳифамиз йўлимизда нур,
Кўнгилга ўзгача шуқуҳ тўлдирди.

Илк бор Ватанимнинг иссиқ нафасин
Ҳис этдим ғичирлаб турган бешиқдан.
Кўзимга суртгайман тупроғу хасин,
Кулгу жаранглайди ҳар бир эшиқдан!

СОҒИНДИ-КУ ҚИЗҒАЛДОҒИНГ!

Япроғлари зир титрайди, юрагим қон,
Ҳасратимни айтолмайин эзилди жон.
Муҳаммадсиз менга бўлди алам макон,
Эй Муҳаммад, соғинди-ку қизғалдоғинг!

Ҳар бир келган баҳорларим энди маъюс,
Ўн икки ой энди менга ҳамроҳдир – куз.
Таскин бермас ҳеч бир далда, ҳеч битта сўз,
Эй Муҳаммад, соғинди-ку қизғалдоғинг!

Шеърларингда мадҳ этилган Ватан қолди,
Дардларингни ҳар бир ҳофиз куйга солди.
Ёш эдинг-ку, қирқ тўртингда жонинг олди,
Эй Муҳаммад, соғинди-ку қизғалдоғинг!

Соғинчларга юзим ювдим ҳар кун, наҳор,
Ранг тополмай оворадир энди баҳор.
Қанча дардим оқизмоқда дил-ла анҳор,
Эй Муҳаммад, соғинди-ку қизғалдоғинг!

Мен дунёдан ўтган чоғда йўқла, дединг,
Наҳот ажал келмоғини сизди кўнглинг?!
Мана, бугун юраги қон, дили доғинг –
Эй Муҳаммад, соғинди-ку қизғалдоғинг!

МЕҲРИМ БЎЛАКЧА

Шоирлик даъвойим эмас, бу ҳавас,
Назм бўстонида мен ким – йўлакча.
Кимларга кимлару ва лек менда бир
Муҳаммад Юсуфга меҳрим бўлакча.

Ўқисанг, ҳар байти қолғувчи ёдда,
Бир байти аламда, бир байти шодда.
Байтидек тўпори, самимий, содда,
Муҳаммад Юсуфга меҳрим бўлакча.

Халқ дардин битғувчи, қалами чўғли,
Дўстларга меҳрибон, ёвларга дўкли.
Бобурнинг юртдоши, Андижон ўғли –
Муҳаммад Юсуфга меҳрим бўлакча.

Кўкларни титратган кўнгил ноласи.
Байт битган қоғозин хўллаб жоласи.
Хов, ўша қишлоқнинг танти боласи –
Муҳаммад Юсуфга меҳрим бўлакча.

Бир йўқлаб бормадим борлик чоғида,
Шу менинг кўнглимнинг кетмас доғи-да.
Минг йиллик назмнинг бўстон, боғида
Муҳаммад Юсуфга меҳрим бўлакча.

Қисматга қўл берган, кетмоққа кўнган,
Чақиндек зум чакнаб, мангуга сўнган.
Бу кун қабри узра қизғалдоқ унган
Муҳаммад Юсуфга меҳрим бўлакча.

Шогирдман демоққа, балки, йўқ ҳаққим,
Боқсам, ўхшаб кетар дардига дардим.
Шоирлар ичра бир мен учун мардим –
Муҳаммад Юсуфга меҳрим бўлакча.

Байтлари барҳаёт, ўчмайди шони,
Хур халқин қалбидан кўчмайди номи.
Қорақош, очиқ юз, ўзбек ўғлони
Муҳаммад Юсуфга меҳрим бўлакча.

ОНАМДЕК БЎЛ

Майли, гўзал бўлма ой мисол,
Кўклам тошиб оққан сой мисол,
Чин муҳаббат, меҳрга тимсол
Онамдек бўл, жуфти ҳалолим.

Майли, қошлар бўлмасин камон,
Сочлар тушиб ўпмасин товон.
Ҳеч ранжимас, мунис, меҳрибон
Онамдек бўл, жуфти ҳалолим.

Майли, кафтинг қадоқ бўлса ҳам,
Юзларинг доғ, пардозлари кам.
Сабри сероб, бардоши маҳкам
Онамдек бўл, жуфти ҳалолим.

Кўйгин, тилло тақмасин бармоқ,
Аламлардан бағринг юз ямоқ...
Сен кўнглидек сочлари оппок
Онамдек бўл, жуфти ҳалолим.

Йўқ, бўлмагин хурлиқо, хурдек,
Сарвиқомат, тишлари дурдек.
Лек борим-у йўғимда бирдек
Онамдек бўл, жуфти ҳалолим.

Ғулом Нормат тунда битди байт,
Ойдинда, сен ухлаб ётган пайт.
Шу бир шартим, малолмасми, айт –
Онамдек бўл, жуфти ҳалолим.

ЎЗИММАН, ВАТАН

Қалам яйрар мадҳингни этсам,
Камдир, қанча қадрингга етсам.
Сендан бир зум бир қадам кетсам,
Зор, хуморинг ўзимман, Ватан.

Ҳар кунинг тўй, ҳар кунинг зафар,
Донғинг кетган кўқларга қадар.
Сени севмоқ гуноҳ бўлса гар,
Гуноҳкоринг ўзимман, Ватан.

Камол топдим бағрингда бекам,
Ўйнаб кулдим, кўрмадим алам.
Хизматингга шай турар ҳар дам
Қад, миноринг ўзимман, Ватан.

Донишларинг дунёга дoston,
Ўчмас қилиб яратилган шон.
Сенга фидо, бўлса мингта жон,
Бандтуморинг ўзимман, Ватан.

Чўпонларинг минг ғанимга бас,
Султонларинг халқ дер ҳар нафас.
Тинчликсевар, кўпларга ҳавас
Синмас оринг ўзимман, Ватан.

Халқинг озод мангу, йўқ кишан,
Нурли манзил ҳар дилга нишон.
Ғулом ўғлинг байти чин, ишон,
Бахти боринг ўзимман, Ватан.

Осмонинг бор – ой, куёш кетмас,
Саховатда сенга ҳеч етмас.
Ишончингни оқлар, панд этмас,
Бир тўпоринг ўзимман, Ватан.

Кўнглим яйрар мадҳингни этсам,
Арзир қанча қадрингга етсам.
Сендан бир зум бир қадам кетсам,
Интизоринг ўзимман, Ватан!

ҚАЙТМАДИНГИЗ

Хайр дедим. Айро кетдик, видо айтиб,
Аммо ҳамон дил тўрида исмингиз бор.
Сизсиз келди неча куз, қиш, кўклам қайтиб,
Қайтмадингиз, кутиб кўзлар толди бекор.

Қайтмадингиз! Кўз ёшларим бўлди ёмғир,
Армон дилим ўяр, кулиб заҳарханда.
Кетишингиз кузатдим, қараб мағрур,
Кўнглим сиз-ла кетганини билмабман-да.

Қайтмадингиз! Қабрин кучди орзуларим,
Умидларим чок-чокидан сўкилди, ёр.
Изларингиз ўпган қаро киприкларим,
Соғинчиингиз озоридан тўкилди, ёр.

Қайтмадингиз! Ўтди йиллар сочимга оқ,
Юзларимга ажинларни айлаб тортиқ.
Сиздан бироз ранжиганим рост-ку, бироқ
Севишим ҳам чии эди-я – жондан ортиқ.

Қайтмадингиз! Мен танграмдан сўрдим паноҳ,
Сўнги илинж тўкилмоқда қароғимдан.
Агар сизни севганлигим бўлса гуноҳ,
Қабримда тинч ётай, кечинг гуноҳимдан!

Қайтмадингиз, қабрин кучди орзуларим...

Ажралишдик, балки бу тақдир,
 Бекатимиз қарама-қарши.
 Икки томон кетянмиз мағрур,
 Дил айрилмоқ истамас гарчи.

Энди бўлак манзилларимиз,
 Бизни енгди ишқнинг синови.
 Адашган қўш йўловчилармиз,
 Қаён элтар соғинч улови.

Икки ёнда икки нигоҳ зор,
 Кўз ёш ювар юзларимизни.
 Орзулардек оппоқ лайлак қор,
 Беркитади изларимизни.

Орамизда тўрт қадамча йўл,
 Бизга оғир – юрмоқ бир қадам.
 Ҳаммасига силтадик-да қўл,
 Дедик: «Кўниб кетади одам...»

Кетдим, билмам қайси йўналиш,
 Қўлларимда ғижимланган хат.
 Кўчалари бефайз, нотаниш,
 Номлари ҳам ғалати бекат.

Муҳаббатнинг синовларидан
 Сен енгилмай, ғолиб ўтсайдинг.
 Армон номли сўнгги бекатдаи
 Бахт юртига мени элтсайдинг...

Орамизда тўрт қадамча йўл...

Кетавердим сендан олислаб,
Йўлдош бўлди ёнимда афсус.
Минг бўлакка бўлинди бу қалб,
Кутдим сендан биттагина сўз –
«Қол» демадинг.

Кетавердим. Билдим нақадар
Оғир экан кинрикдаги нам.
Мен йиғладим, сен-чи, алҳазар...
Сен синдирган кўнгил учун ҳам
«Қол» демадинг.

Кетавердим хазон йўлакдан,
Умидларим янчғилаб, эзиб.
Бир сени деб урган юракдан
Қолган эдинг қай замон безиб?
«Қол» демадинг...

Кетавердим, виро айтмадим,
Тошдек котди бўғзимда сўзим.
Хайр, орзу! Хўш, муҳаббатим!
Биз бегона, биз энди ҳеч ким –
«Қол» демадинг!

Ишонмайсиз менинг ишқимга,
Ишонинг, ёр, ишқим ёлғонмас.
Сиздан кечмоғимни истарсиз,
Лекин сиздан кечмоқ осонмас.

Сиз ҳаётим, сиз борлиғимсиз,
Ғар сиз йўқсиз, кайфият тушқун.
Бу ҳаётдан кечмоқ осондир,
Лекин сиздан кечмоқлик мушкул.

Сиз борсизки, булут пойимда,
Ҳеч гап эмас кўкларда учмоқ.
Юлдузларни қучиш осондир,
Бирок қийин, ёр, сиздан кечмоқ.

Истасам ҳам, истамасам ҳам,
Кексайиб, ёш ўтса ҳам юздан,
Ширин жондан кечиш мумкин-ку,
Мумкин эмас кечмоқлик сиздан!

1987 йилда Самарқанд вилояти Ургут туманида тугилган.
Шеърлари «Дилдошлар» баёзига киритилган.

«ТАНИШ ТЕРАКЛАР»

Висол умиди билан
Энтикади юраклар.
Марҳаматга чорлайди
Ўша «Таниш тераклар».

Балки терак бир тимсол,
Балки чорлаган устоз.
Тушларимга ҳар кеча,
Кириб айтар «Шогирд, ёз».

Чўчиб уйғонаман-у,
Қоралайман варақни.
Тушга ишонаман-у,
Тасвирлайман дарахтни.

Кўзга тушар узокдан
Икки қатор кўк терак.
Хониш келар шу ёқдан,
Булбуллар бўлса керак.

Ёритади ёғдулар,
Олиб ўз паноҳига.
Осилган кўп орзулар,
Тераклардек шохига.

Бўйига буй қўшилиб,
Етгандир осмонларга.
Барг ўрнида бахт ўсиб,
Улашар инсонларга.

Узр, устоз, сиз каби
Тасвирлашга нўноқман.
Сизнинг йўлингиз кутган
Теракларга муштоқман.

Марҳаматга чорлайди
Ўша «Таниш тераклар».

МУҲАММАД ЮСУФ ХОТИРАСИГА

Қаро тунни қоплади зулмат,
Ой юзини кўролмайдди ер.
У расулга эди бир уммат,
Бошқа ундек туғилмайдди дер.
Дунё қолди ортидан ўксиб,
Эрта кетди Муҳаммад Юсуф.

Эрк йўлида Чўлион ҳам бўлди,
Кеча билан кундуз оралаб.
Кимлар учун ёмон ҳам бўлди,
Бўлмас энди дунни қоралаб.
Ҳақ йўлида кўксини тутиб,
Эрта кетди Муҳаммад Юсуф.

«Эрка оҳу» чекмоқда фиғон,
Сел куйилар нишк дарчасидан.
Оҳ, айрилиб қолди Андижон
Юрагининг бир парчасидан.
Шеъриятга бўстон яратиб,
Эрта кетди Муҳаммад Юсуф.

Ариқ бўйи қолди хувиллаб,
Ялпизларда унинг нафаси.
Қизғалдоқлар айтар пичирлаб,

Ёндирарди ўтли бўсаси.
Ялнизларни қолдириб ғариб,
Эрта кетди Муҳаммад Юсуф.

Дили билан тили бир эди,
Ажратмасди оқни қорага.
Худо билан сири бир эди,
Тушолмасди ҳеч ким орага.
Жаннатларга бўлиб муносиб,
Эрта кетди Муҳаммад Юсуф.

Ёдгор қолди ундан кўп шеърлар,
Ва шоирнинг эсдаликлари.
Барчамизга бўлмоқда ўрناق
Муҳаммаднинг соддаликлари.
Қизғалдоғин бағрига босиб,
Эрта кетди Муҳаммад Юсуф.

Тонгги шабнам тушса гулнинг
баргига,
Гулнинг холи нечук,
сўрмадингизми?
Сиздан сўровим бор бир бора,
гулим,
Менинг юрагимни кўрмадингизми?

Балки, кўргандир у алвон
қизғалдоқ,
У унган даладан
юрмадингизми?
Дўстлар, куйдирди-ку
кўксимни фирок
Менинг юрагимни кўрмадингизми?

Оймомодан сўранг, кўкда турибди,
Унинг билан хаёл сўрмадингизми?
Дардимни биргина осмон билибди,
Осмон юрагимни
кўрмадингизми?

Тентираб кетяпман, зилдек
қадамлар,
Изларин ўпишга
кўнмадингизми?
Қани, айтинг менга, эй, сиз одамлар,
Менинг
юрагимни
кўрмадингизми?..

МЕҲРИБОН (Мархабо Шодмонова)

*1984 йил Самарқанд вилояти Иштихон туманида
туғилган.*

МУҲАММАД ЮСУФ ХОТИРАСИГА

Қалбимда ишқ куртак очган гул ёшимда,
Гоҳи шодлиқ, гоҳи аччиқ кўз ёшимда,
Қалбимга жо айлаганман муҳаббатни,
Ашъорларин ўқиб устоз Муҳаммадни.

Хотирамда, биров бўғиқ овозлари,
Шу овозни жаранглатган дил розлари.
Жайронни ҳам қизғалдоқни севди бирдай,
Кўксидаги юрак эмас, кенг адирдай...

Тулпор қилиб, учди оннок булутларда,
Жони олов бўлиб ёнди гугуртларда.
Сувпарини сўзларига боғлаб олди,
Жаннатларда хурлар кўнглин чоғлаб колди.

Унга илҳом нарилари маъшук эди,
Париларга ўзи содиқ ошиқ эди.
Изҳорларин мухлисалар хуш кўрарди,
Кечаларда шоирини туш кўрарди.

Қалбимга жо айлаганман муҳаббатни,
Ашъорларин ўқиб устоз Муҳаммадни...

Айт, қандайин севай?
Ўтли дудоғим
Мумдай эритсинми сабрларингни?
Кўзимда кўз очган қайнар булоғим,
Гулга буркасинми адирларингни?

Айт, қандайин севай?
Бедил, безабон,
Қамровга олайми тўрт томонингни?
Ҳаттоки бир одим қўймай сен томон,
Титроққа солайми жисми жонингни?

Айт, қандайин севай?
Минг йил йироқда,
Намоён этайми рашким, қаҳримии?
Аразимга қўмиб, қийнаб фироқда,
Бегона қилайми олов бағримни?

Айт, қандайин севай?
Буткул бепарво...
Истак билдирмайми туйғуларингга?
Аламлар қалбингга ботган, бедаво,
Ошно бўлмайинми қайғуларингга?

Айт, қандайин севай?..

Севги...
Олов бўлиб куйдир мени, ёқиб юбор,
Ҳижронлариинг кучоғига отиб юбор.
Султоним бўл, ҳаётимни қўлингга ол,
Хаёлларим йиғиштириб, измингга сол.

Севги...
Булут бўлгин, ёмғирдайин синов ёғдир,
Хато бўлсаинг, мени тўғри йўлдан оғдир.
Юрагимга хатарларни сотиб олай,

Ёрнинг қаро кўзларига ботиб қолай.
Севги...

Мени буткул ҳаяжонга кўмиб ташла,
Адаштира, фақат ўзинг томон бошла.
Раҳм қилгин, кўзларимга тўлмасин нам,
Қалбимда қол саксонми ё тўқсонда ҳам.

Садоқатинг билан ҳижронни ўлдир,
Висолинг кўзлари сузилиб кетсин.
Эътиборинг ила кўнглимни тўлдир,
Соғинчининг иплари узилиб кетсин.

Масофа аламдан кўтарсин тўфон,
Айрилиқ чодири бузилиб кетсин.
Нигоҳлар бир-бирин топгани ҳамон,
Соғинчининг иплари узилиб кетсин.

Дийдорга ошуфта қалблар учрашиб,
Сирли афсоналар тузилиб кетсин.
Ошиқлар диллашиб, кўнгил хушлашиб,
Соғинчининг иплари узилиб кетсин.

Шаҳризоданг бўлиб ҳар тун авраин,
Минг бир кечаларинг чўзилиб кетсин.
Ишқингни жонимда жондай асраин,
Соғинчининг иплари узилиб кетсин.

Орзулар туғилиб қароғимизда,
Мисли кипригингдай тизилиб кетсин.
Фироқ адо бўлсин фироғимизда,
Соғинчининг иплари узилиб кетсин.

Нўъмон УСМОИ (Нўъмонжон Маматов)
*1985 йилда Навоий вилояти Хатирчи туманида
таваллуд топган.*

ХАСТА ДИЛ

Кўй, бунча ўксидинг, эй кулоқсиз дил,
Измингда турибман ақлимдан кечиб.
Яна қай кўчага соласан мени,
Инсофданми, кўйдинг шодлигим ичиб.

Мажнундан беш баттар сарсонман бугун,
Бу хаста танамни минг кўйга солдинг.
Ишқ, қувончдан асло колдирмай асар,
Ғурурни ҳам бугун бир йўла олдинг.

Умрим қанча қолди – Тангримга аён,
Балки беш кун умрим уч куни ўтган...
Мол-дунё йиғай деб босмадим қадам,
Қўлларим-ку фақат майқадах тутган.

Икки тор ораси менинг маконим,
Қай ёнга урилсам, фарёд соласан.
Оҳларинг кимларга беради ҳузур,
Ўлчов умрим ўзинг кемтиб борасан.

Қаддим кечки куздек мунғайиб қолган...

ЎЗБЕК АЁЛИ

Азал қадок қўлли, тенгсиз меҳрли,
Йигитдек шиддатли, қалби сеҳрли,
Хурмати ошқора, севгиси сирли,
Машҳур бўлган азал ибo-ҳаёли,
Таъзимдаман сизга, ўзбек аёли.

Фахр-ифтихор-ла сўзлайин сизга,
Аёл бор – оила шод, суянчиқ бизга.
Она, она, сингил, меҳрим ҳар қизга,
Кексаси ҳам меҳнатда иззатдан ҳоли,
Бунчалар хоксорсиз, ўзбек аёли.

Ёрини авлиё, пир тутган аёл,
Бир парча этни ҳам шер этган аёл,
Фарзанди оғриси, қон ютган аёл,
Онам қайда бўлсин, менда ҳаёли,
Жисмим садқа бўлсин, ўзбек аёли.

Аёл баҳор чоғи очилган гулдир,
Аёл-ла умримиз чароғон йўлдир.
Аёлсиз ҳаёт ҳам сувсиз бир чўлдир,
Унингсиз кўпаймас йигитнинг моли,
Аёлнинг тенгсизи – ўзбек аёли.

ҚАЕРДАСИЗ?

Балки етмас сизга оҳим, қаердасиз?
Тунлар чикмай қолган моҳим, қаердасиз?
Излаб-излаб йиғлайман зор йўлингизда,
Олдингизда бор гуноҳим, қаердасиз?..

Туилар сиз ҳам ёлғиздирсиз менинг каби,
Изҳорларим кутар сизни музлаб лаби...
Дарз кетмоқда юраккинам борган сари,
Бошқа етмас энди ҳолим, қаердасиз?..

Соғинганим соғинчлардан сўранг, майли,
Айтиб берсин ёнганимни сиз туфайли.
Мажнунни ҳам адо қилган ўша Лайли,
Сиз бунчалар бўлманг золим, қаердасиз?..

Бир бор кўрсам, армонларим тарқаб кетар,
Васлингизга етсам бўлди, жон узилар.
Бир бўсага қониқиб бу кўз юмилар,
Сўнгги дамда келинг, жоним, қаердасиз?!

Мен сизни севмайман, ундай ўйламанг,
Бундай туйғулардан тўйганман, бироқ,
Биламан, севасиз, фақат йиғламанг,
Мен сиздан ўша кун бўлганман йироқ...

Ҳеч нарса эмасдир сизни унутмоқ,
Бир лаҳза ёнимда бўлолмадингиз.
Мен учун бир қадам олислаб кетмоқ,
Сизни соғинганда келолмадингиз...

Мен учун оддий ҳол сизни тарк этмоқ,
Ўзгани бунчалар тезроқ кучдингиз...
Сиздан кетиш ўзи – бир киприк қоқмоқ,
Ёлғон ваъдаларга нега учдингиз?!

Эсламайман сизни, бу жуда осон,
Кўксимга меҳрмас, экдингиз нафрат!
Йиғлатиш қийинмас мен учун бир он,
Сиз энди керакмас, менга – Муҳаббат!

ИСМИМИЗ ҚОЛДИ

Шамоллар учирди орзуларимиз,
Саробга айланди умидларимиз.
Йиғлатиб бизларни армонларимиз,
Дарахтда ўйилган исмишимиз қолди.

Тақдир ҳеч бизларга қилмади шафқат,
Соғинч ҳам ноилож ўйларга толди.
Биздан ширин бўлиб хотира фақат,
Дарахтда ўйилган исмишимиз қолди.

Бу қадар ҳеч кимни севмайман энди,
Фақат азоб бериб, жонимни олди.
Сенсиз яшашга ҳам юрагим кўнди,
Афсуски, дарахтда исмишимиз қолди.

Кўксимга бош кўйиб, пичирлаб секин,
Ваъдалар бергандинг, қайга йўқолди.
Биз кетдигу айро йўллардан, лекин
Дарахтда ўйилган исмишимиз қолди...

Биламан, қаламим ўткирмас хали,
 Ҳали кўп довлонлар босиб ўтаман.
 Вақт келар шу ўтмас қалам туфайли,
 Муҳаммад Юсуфдай шоир бўламан!..

Шеърятсиз яшолмам, ололмам нафас,
 Юрагим тўхтади, бирдан ўламан..
 Ёшлиқдан қилинган бу ширин ҳавас,
 Устоз Муҳаммаддай шоир бўламан!..

Кулишсин, майлига, шеърларим ўқиб,
 Жимгина кузатиб кулиб тураман.
 Сўнг секин айтаман юзига боқиб,
 Устоз Муҳаммаддай шоир бўламан!..

Айбсиз инсон йўқ, хатосиз сўзлар,
 Дардларим инграйди, ичимда бўзлар.
 Ишонч-ла айтади бу мағрур кўзлар:
 Барибир устоздай шоир бўламан!

Райёна АРЖУМАНД (Гуландом Мамазулунова)

*1992 йил Андижон вилояти Асака туманида
туғилган.*

УСТОЗ

Инсонлар бахтини қидирса ойдан,
Умидвор бўлсалар ночорлар бойдан,
Ҳеч ким кутмаганда сирли бир жондан,
Биз шунда ёрдамга шошамиз, устоз,
Биз ҳали ҳаммадан ўтамиз, устоз.

Муҳаббат қолади, меҳринг колар деб,
Халқинг тинч бўлса гар, кўнглинг тўлар деб,
Юртим деб, халқим деб, эрта ғамин еб,
Ҳаттоки осмондан тушамиз, устоз,
Биз ҳали ҳаммадан ўтамиз, устоз.

Римга алишмасдан бедапоямиз,
Кўҳна Андижонга улкан қоямиз,
Жаҳонга номини бир кун ёямиз,
Минг синов, довондан ўтамиз, устоз,
Биз ҳали ҳаммадан ўтамиз, устоз.

Бизни паст билганга қасд қилмайин жим,
Сирли ҳилқатларга топамиз ечим,
Қани, йўлимизни тўсар энди ким?
Илм-фан дарёсида тошамиз, устоз,
Биз ҳали ҳаммадан ўтамиз, устоз!

ИСЛОМ БОБО

(Биринчи Президентимиз Ислом Каримов хотирасига)

Бугун ўзбек номин ёйиб кенг жаҳонга,
Эркинликни тортиқ қилиб ҳар инсонга,
Кўз тегмасин дея шундай тинч ошёнга,
Ўзбекистон кўксидаги тумор бобо,
Қиёматга қолдими, айт, дийдор, бобо!

Бизни қандай кўзинг қийиб ташлаб кетдинг,
Ўттиз икки миллион кўзии ёшлаб кетдинг,
Шундай кунда кўнгилларни ғашлаб кетдинг,
Кеча эди истиқлолнинг тўйи, бобо,
Бугун, афсус, янграр мотам куйи, бобо...

«Ҳеч кимдан кам бўлмас асло ўзбек», дердинг,
Келажаги обод – буюк Ватан қурдинг,
Юртим дединг, халқим дединг, жонинг бердинг,
Табарруксан, жоним каби суюк бобо,
Буюклардан буюқдурсан, буюк бобо!

Сарбонини излаб бу кун карвои йиғлар,
Эл йиғлайди, ёр йиғлайди, осмон йиғлар,
Ҳа, сен барпо этиб кетган кўрғон йиғлар,
Ҳақ қошига бунча эрта шошдинг, бобо,
Дарё эдинг, кирғоғингдан тошдинг бобо...

Қабр тошин безар Куръон оятлари,
Сени кутар яратганнинг жаннатлари,
Насиб этсин боқий дунё роҳатлари,
Унда руҳинг олсин мангу ором, бобо,
Унутмаймиз сени асло, Ислом бобо!

ОҚ ФОТИҲА БЕРИНГ

Орзуларим осмонлари юлдузи йўқ,
Умрим қаро тунлари бор, кундузи йўқ,
Яшнамайди ҳеч бир дарахт илдизи йўқ,
Энди менга оқ фотиҳа беринг, Ота!

Нетай, ахир, юрак ашъор битиб турса,
Бир қўлим сиз, бирин қалам тутиб турса,
Кўзларим зор дуойингиз кутиб турса,
Энди менга оқ фотиҳа беринг, Ота!

Номардларнинг алдовига учрадим мен,
Фитна, хийла-макрларга учрадим мен,
Сиз борсиз, ҳеч нарсадан чўчимадим мен,
Энди менга оқ фотиҳа беринг, Ота!

Дўсту ёрон оғир кунда сотиб кетди,
Хиёнатнинг доми осон тортиб кетди,
Кўксимга ғам ханжарлари ботиб кетди,
Энди менга оқ фотиҳа беринг, Ота!

Бирда мағлуб, бирда ғолиб экан дунё,
Бирда устоз, бирда толиб экаи дунё,
«Ота рози – Худо рози» деган дунё,
Энди менга оқ фотиҳа беринг, Ота!

Орингизни елкамда деб билгайман мен,
Сизга элдан раҳмат олиб бергайман мен,
Насиб қилса, зўр шоира бўлгайман мен,
Энди менга оқ фотиҳа беринг, Ота!

МАРҲАМАТГА БИР КЕЛИБ КЕТИНГ

Юм-юм йиғламоқда қизғалдоқ,
Кўз ёши тинмайди танида титроқ,
Лолалар учун ҳам, шоирим, тезроқ
Марҳаматга бир келиб кетинг.

Райҳонлар безаган анҳор бўйига,
Энаҳон аянинг пастак уйига,
Кокили ўрилган қизнинг тўйига,
Марҳаматга бир келиб кетинг.

Сиз барпо қилган ул боққа борамиз,
Мушоира айтишиб, кўнгил ёзамиз,
Барчамиз соғиндик, оҳ, ёлворамиз,
Марҳаматга бир келиб кетинг.

Гулдан поёндозлар тўшар Андижон,
Муҳаммад Юсуфинг чорлар ҳар қачон,
Бўғзимда сўз қотиб, куймоқда забон,
Марҳаматга бир келиб кетинг!

ҚИЗҒАЛДОҚ

Гўё замин – денгиздан томчи,
Қалқиб турар коинот аро,
Баҳор эмас, ҳислар алдамчи,
Умр уч тун-кечадек ялдо.

Гул умрига қилманг сиз ҳавас,
Беролмайсиз шамолларга дов.
У ўтди-ю дунёдан, эвоҳ,
Пешонасин ўпмади биров.

Адирларга сачраган қоним,
Ишқ кўксингдан тўкилгани доғ.
Шоир ўлса, шеърлари эмас,
Қабрин қучиб йиғлар қизғалдоқ.

Кўзин очса муаззам осмон,
Юрагимни тутаман унга.
Ёмғирдан сўнг шодланар борлик,
Салом айтгум ёришар кунга.

Тўкилади япроғим бир-бир,
Она ерга қоришиб кетгум.
Балки сиздан етказиб нома,
Тупроқ аро дийдорга етгум.

Гул, тиконинг ботди-ку, гул нигоҳинг ботди-ку,
 Гул, қароғинг ботди-ку, гул яноғинг ботди-ку.
 Дилинг, тилинг ғафлатда, лек кўзларинг сотди-ку,
 Эй воҳ, кўпдан озорим, изламадинг-ку мани!

Сарсона йўқ менингдек, оввора йўқ менингдек,
 Девона йўқ менингдек, бегона йўқ менингдек,
 Ҳамхонанг йўқ менингдек, паймонанг йўқ менингдек,
 Қалбим дея, ғурурим, изламадинг-ку мани!

Тўлғонардим, ёнардим, уйғонардим – ёнардим,
 Сувлар кечиб ёнардим, музлар кечиб ёнардим,
 Ёниб туриб тонардим, тониб туриб ёнардим,
 Шамсим дея, қамарим, изламадинг-ку мани!

Дарё эдим, меҳрингга ташна эдим, билмадинг,
 Сахро эдим, Мажнунга ошно эдим, билмадинг.
 Билолмадим, не сабаб тўкилмадинг, тўлмадинг,
 Ишки арзон бозорим, изламадинг-ку мани!

Талпинганим сен эмас, соғинганим сен эмас,
 Сенга боққан юз эмас, сенга боққан кўз эмас.
 Кетаяпман Ҳақ томон, ул манзилим сен эмас,
 Тушни йўйиб рўёга, изламадинг-ку мани!

Гул тиконинг ботди-ку, гул нигоҳинг ботди-ку,
 Гул қароғинг ботди-ку, гул яноғинг ботди-ку.
 Дилинг, тилинг ғафлатда, лек кўзларинг сотди-ку,
 Эй воҳ, дилим озори, изламадинг-ку мани!

БАҲОР

Баҳорини бой берган умр
Ўтирибди армонни кучиб.
Фаслларнинг кети узилмас,
Баҳор келса, тушаман чўчиб.

Гўё шамол олмахон янглиғ,
Булутлардан ёнғоқ чақади.
Умидларим майсалар мисол
Қор тагидан кулиб боқади.

Бевафодир очуннинг номи,
Эй кўнгил, бас, лойқаланма, тин.
Сабо менга етказди хабар,
Сезяпсанми, баҳорим яқин?..

Тирикликнинг суратими бу,
Куртак ёзар орзунинг гули.
Бир ғунчанинг доғида қолган
Инсон доим кўнгилнинг кули.

Соғинчларим қизғалдоқ гўё,
Улар гулмас, сачраб кетган қон.
Ҳижрон кучиб ой шуъласида,
Сизмай борар танам узра жон.

Туйғуларим камалак мисол,
Ёмғирдан сўнг олаяпти тин.
Сени ёдга солгани атай,
Сезяпсанми, баҳорим яқин!

Чўли сахро довонидан ошиб келдим,
Сиздан эмас, мен ўзимдан қочиб келдим,
Ҳақиқатни айтиб, кўзни очиб келдим,
Нимагадир ёнингизга қайтгим келмас.

Ишки гулоб шаробини ичди бу дил,
Сийратидан, ўзлигидан кечди бу дил,
Қафасдаги қуш эди-ку, учди бу дил,
Нимагадир ёнингизга қайтгим келмас.

Совиб қолдим, совуқ ошни ичавериб,
Чарчадимми, гумон кўйлақ бичавериб,
Сиз борлигим, сиздан осон кечавериб,
Нимагадир ёнингизга қайтгим келмас.

Гуноҳ томон етаклайди айёр кўзим,
Кўзингизга қарамоққа бормас юзим,
Дилингизга асир бўлган дилман ўзим,
Нимагадир ёнингизга қайтгим келмас.

Аҳд-у паймонлар, ваъдалар чил синдими,
Туйғулари денгиз эди, ё тиндими,
Хаста бу дил қароримга жим кўндими?
Нимагадир ёнингизга қайтгим келмас!..

Ҳамма ўтар бир кўприк, шу йўл билан борамиз,
Гоҳ қоқилдик, гоҳ бурун қонаб, йиғлаб қоламиз,
Қанча савоб, қанчадир гуноҳни ҳам оламиз,
Тақдир менга йўлатган савдолардан кўрқаман.

Мавжланади ҳаётим – гўё жилвакор денгиз,
Биз қайиқда сузамиз, эшкаги йўқ ва ҳиссиз.
Сув тагида ётган ул ваҳший-у ҳамда тилсиз,
Чўксам, ямламай ютар наҳанглардан кўрқаман.

Дўст, юзингиз кўп экан, билмам, қайси сизники,
Салом-алик суннатдир, еган ошим тузники.
Фариштасиз қанотсиз, куйган оғиз бизники,
Кўйнимдаги оёқсиз илонлардан кўрқаман.

Менга ҳаво беринглар, қоғоз-қалам – ёзгани,
Банди кишан занжирни сабрим билан узгани.
Юрагингиз ўқишга қудратлироқ кўз қани?!
Иймонимдан айирар гумонлардан кўрқаман.

Ўрмонга султонман, шерман деди бировлар,
Ёки йўлбарс ё бўри, зўрман деди бировлар,
Ҳасадгўйлар ғийбат-ла эрман деди бировлар,
Ўлаксахўр, тилиялоқ сиртлонлардан кўрқаман.

Жоним ичра жаҳоним жаллод кўзинг ёқадур,
Бир жонимда минг жоним минг хаёлда оқадур,
Куёш кўкда, не ажаб, куёш ерга боқадур,
Тинган сув эдим, бекор лойқалатдинг-да, эй ёр!

Энди тунлар васлингни истар дилим, билдингми?
Мени мендан қизғонар, айт, хаёлим бўлдингми?
Кеча чиққан ой каби бугун махзун тўлдингми?
Йўлингга бунча хайрон, зор қаратдинг-ку, эй ёр!

Чайқаларми гул бекор, шамол сочин силамас,
Гул ифор таратмаса, булбул боққа йўламас.
Бу қисматим Ҳақдандур, тўрт тарафим қибламас,
Зулмат чўккан кўнглимга нур йўлатдинг-ку, эй ёр!

Раҳимжон АЛИ (Алижонов)

1993 йилда Ўш вилояти Қорасув туманида таваллуд
топган. Ўш давлат ижтимоий университети тарих-
филология факультети талабаси.

ТОНГ

Изғиган лашкарлар ёйилар,
Сезилмас қуёшнинг қудрати.
Кечалар нураган паллада,
Бузилар оламнинг суврати.

Эзгулик тинтишар игнада,
Тинимсиз кезишиб ҳар ённи.
Қироллар уйқудан тургунча,
Билдирмай оларлар жаҳонни.

Мойчечаклар табассум қилди,
Қуриб қолган қарахт ҳолимга.
Бўйга етган илҳом қизлари,
Тинчлик бермас ўй-хаёлимга.

Бирдан...
Нурлар алангасида,
Сачраб окди ерга соялар.
Юрагимнинг туб нуқтасида –
Туртилмоқда баланд қоялар.

ҚИШ КЎРИНИШИ

Аёз отлик лашкарлар кезди,
Булутларни судради ерга.
Осмон рангин тополмай сарсон,
Мўлтирарди бепарво элга.
Қарахтлиқдан музлар кескир сой,

Бўзланганди бузилган юртлар.
Ер юзига ойлаб ўрнашиб,
Ижарада турар булутлар.

СИРЛИ ЛАҲЗА

Сўзлар оқа бошлайди рангин,
Тўлқинида камалак туйғу.
Жилоланган сарҳадлар аро
Бедорликка чорлайди уйқу.

Ферузаранг жилвалар маккор,
Қафасиға урилар юрак.
Сачраб кетди ҳайратдан вужуд –
Энди қандай яшамок керак?!

Кўлингни бер –
Чўққилар бағрига чопамиз,
Юксакка талнинган қирлардан
Навқирон тонглари топамиз.

Кўлингни бер –
Умримиз гуллайди яқинда,
Кўрқмагин,
Биз ҳатто қодирмиз
Атиргул яшашга чақиндан.

Кўлингни бер –
Зулматнинг кўзларин ўямиз,
Юксакда тонгларнинг мавжини
Юракка оқизиб қўямиз...

Лаҳзалар гуллайди кафтимда
Юрагим шаробга қуйилар.
Уйғонган ҳайратим кўзида,
Зарралар дунёдек туюлар.

Хиёнат билмайди вужудим,
Кўксимда кунларим ғунчали.
Мен БАХТнинг қўлидан тутганман,
Лаҳзалар сўлмагай шунчаки.

Бизни алдайверар яна ўша Дард,
Бизни аврайверар таниш туйғулар.
Руҳим осмонидан боқаман карахт,
Барчаси ёлғонки –
ёлғон туюлар.

Қалбда бир чўғ асраб келдим ҳар нафас,
Лаҳзада баридан тонмоғим мумкин.
Дунёни ҳашакдек тўзгитиб бесас,
Денгиз тубинда ҳам ёнмоғим мумкин.

Фақат сенга оғир,
жудаям оғир,
Ҳислар дарёсида сузмаган гулим.
Мангу кундузларни ахтариб охир –
Кўнглим кечасида бўзлаган гулим.

Мен эса...

Ўзим-да ўзимдан сархуш,
Дунёйим ичинда дундан бегона.
Ўзимнинг даштимда ягона дарвеш,
Ўзимнинг Лайлимга ўзим девона.

Умида АҲМАД
1983 йил Қирғизистоннинг Ўш шаҳрида
таваллуд топган.

ГУЛ ҚИШЛОҚ

Ўспирим давримнинг гўзал онлари
Сен менга қадрли эдинг-да, ўртоқ.
Сезилмас эди-я дунё ғамлари,
Дардимга гоҳ малҳам бўлган Гул қишлоқ.

Ахсикент довои... Ер ости шаҳар...
Минг йиллик тарихи сақланган бироқ.
Қазисанг, топарсан кўзмунчоқ ё зар,
Тилло қазилмага бойсан, Гул қишлоқ.

Сирдарё Тоҳирин сандиқда сақлар,
Севгисин исботлаб тортган кўп қийноқ.
Самода куёшинг ҳамиша норлар,
Бунчалар бағринг кенг сенинг, Гул қишлоқ.

Кўп эди дўстларим, дугоналарим,
Биламан, ўшанда эдим-да шўхроқ.
Кўнглимга йўл топмай сарсоналарим,
Сирларим яширган эдинг, Гул қишлоқ.

Ҳар қанча таърифга эгасан, билсанг,
Умиданг сендан кўп йироқдан-йироқ.
Бир ёд ол, гар мени сен ҳам соғинсанг,
Соғинчдан ёритмас кўнглимни чироқ.

Бир лаҳза дийдорга зорман, Гул қишлоқ...

Айт, Она, нега бу кўзинг ёшланди,
Нигоҳинг яширин, бағру дилинг қон?
Бошингга маломат тоши ташланди,
Сўраса, йўқ демай, берай дейсан жон.

Бағринг кенг, меҳрингнинг чегараси йўқ,
Хуснингга ҳавасда ҳатто кўкда ой.
Кипрингнинг камондай, нигоҳларинг ўк,
Шунчалар латофат, шунчалар чирой.

Гулдаин нафисдир сенинг дудоғинг,
Ифоринг маст этар бутун жаҳонни.
Эҳ, Она, айт, нега ёнар яноғинг?
Асрагин, авайла омонат жоини.

Айвонимга ин курмоқда қалдирғоч,
Демак, баҳор келди, биз кутган баҳор!
Полапонга тўлди яна симёғоч,
Тўлғона бошлайди бу сокин анҳор.

Майин шаббодалар ўпса гул юзин,
Шабнам рашкдан куйиб, ёнадир такрор.
Ҳатто янтоқ ёлғиз сезмайди ўзин,
Унга ҳамсоядир шул кўклам, баҳор.

ОНАЖОНИМ

Хаёлларга берилиб бир он,
Ўтмиш сари ташладим қадам.
Юрагимни камради фиғон,
Ёдга тушди бечора онам.

Туни бедор бўлганди ул зот,
Тонг оттирган ушлаб бешигим.
Ҳозир ҳарчанд чекмайин фарёд,
Кириб келмас очиб эшигим.

Сизга айтгум бир сўзни, дўстлар,
Она қадрин борида билинг.
Айтинг кўнглин олувчи сўзлар,
Дуо олинг, ҳурматин қилинг.

НИЛУФАР ГУЛИМ

Соғинаман кунда, кун сайин,
Айтгин, қайси кўлдан излайин,
Ифорингни тўйиб ҳидлайин,
Қайлардасан, нилуфар гулим?

Юрагимни қилинг чаманзор,
Соғинтириб, бермагин озор,
Йўллариинга бўлдим интизор,
Қайлардасан, нилуфар гулим?

Васлинг менга бўлмасин армон,
Ўзингдирсан дардимга дармон,

Етар, сенсиз кўп бўлдим сарсон,
Қайлардасан, нилуфар гулим?

Ишора бер, борай чорланиб,
Юрак сенсиз қолди зорланиб,
Юрибман-да ёлғиз, хўрланиб,
Қайлардасан, нилуфар гулим?

Келса баҳор, сени кутайми,
Сенга агаб шеърлар битайми,
Ширин ёдинг билан ўтайми,
Қайлардасан, нилуфар гулим?

Дилноза КАМОЛ (Ҳақбердиева)

*1994 йилда Қашқадарё вилояти Китоб туманида
туғилган. «Ҳаёт чаималари», «Истеъдод учқунлари» номли
тўпламларда шеърлари чоп этилган.*

ЙЎЛИНГДАН АДАШМА

Сени кўкка кўтарган Ватан,
Сенга бахтлар тилаган Ватан.
Кўзингга сурт, тупроғини ўп,
Эй, дўстгинам, адашма йўлдан.

Улуғлардан олгин сабоқни,
Басир этма асло қароқни.
Ажрата бил қора ва оқни,
Эй, дўстгинам, адашма йўлдан.

Ватангадо бўлма, бесурур,
Ватанни деб жон бер ва қайғур.
Айрилмагин, шу халқ билан юр,
Эй, дўстгинам, адашма йўлдан.

Хиёнатга урма қўлингни,
Ваҳшийларга сотма элингни.
Иймон ила покла дилингни,
Эй, дўстгинам, адашма йўлдан.

Ватанни деб жон берган Темур!
Темурдайин мард бўлгин, жасур.
Кўзингни оч, бўлиб қолма кўр,
Эй, дўстгинам, адашма йўлдан!

ОНАМНИ АСРА, ҲАЁТ

Эй ҳаёт, бунчалар чигалсан нега?
Ҳар ишнинг жавоби бордир эртага.
Қанча тошинг бўлса, мана, менга от,
Онамсиз мен учун бир пулсан, ҳаёт!

Заҳрингни ёмонга соча қолгин, бор,
Сен шунчалар пастсан, шунчалар беор.
Аллоҳим яратган энг буюк ижод –
У менинг онамдир, билиб қўй, ҳаёт!

Бахтдан ярқираган пешонангни тут,
Онамнинг ёнидан таъзим қилиб ўт,
Дардингни ҳўв ана ёмонларга сот,
Фаришта онамга қулиб боқ, ҳаёт.

Бошидан учирма азиз рўмолин,
Ўзига сездирма ёлғизлик ҳолин.
Мадад бўл онамга, ҳам сабру сабот,
Шунда сени ҳурмат қиламан, ҳаёт.

Онам қайда бўлса, доим болам дер,
Азобларинг бўлса, мана, менга бер.
Онам азоб чекса чидолмасман рост,
Онамсиз дунёинг керакмас, ҳаёт!

Ёмон бўлсанг бизга, сендан нима наф,
Мен доим эзгулик, яхшилик тараф.
Онамсиз нурсизсан, гўё зулумот,
«Сен онам бор учун гўзалсан, Ҳаёт!»

Кўришмоқни истайман ҳар гал,
Бу соғинчми, тузалмас, дардми?
Хузуригга чорламайсан, Ёр,
«Севаман» деб айтмоғим шартми?!

Биздайларни қўллабон наҳот,
Назар солмоқ сенга уятми?
Кўрсат дея менга илтифот,
«Севаман» деб айтмоғим шартми?!

Оҳ, сен учун тоза хисларим,
Товонингга ёпишган гардми?
Сезмайсанми дилда ишқимни,
«Севаман» деб айтмоғим шартми?

Саховатга эга эканинг
Ё шунчаки куруқ савлатми?
Бойлигингдан меҳр бер чимдим,
«Севаман» деб айтмоғим шартми?!

Қалбимдагин англаёлмасанг,
Ўртамизда, айт, фарқ коларми?
Ё барчага ошкора қилиб,
«Севаман» деб айтмоғим шартми?!

СОҒИНДИМ

Сен ёзмайсан...

Мен ёзмайман...

Иккимиз жим.

Гурур қурғур иккимизни қилди ажрим,
Ўртамизда соғинч тоғи бўлди ҳоким,
Соғиндим!..

Сен билмайсан,

Сен сезмайсан,

Ҳолим ёмон.

Бу соғинчдан абгор бўлдим, рангим сомон.

Сени маҳкам кучишимга борми имкон?

Соғиндим!..

Ул соғинчни қалам таҳрир этолмайди,

Ошиқ кўнгил сендан кечиб кетолмайди,

Сендан бошқа менинг кадрим билолмайди,

Соғиндим!..

Кўзёш бўлиб сизиб чиқди тандан қоним,

Сенсизликда девона дил меҳрибоним.

Тортиқ қилай ишқим сенга, ушла, жоним,

Соғиндим!..

Сенсизликда, жоним, жуда оғриндим...

ОНАМГА ХАТ

Хона дим. Ҳолим танг, асаблар таранг,

Соатнинг товуши эштилар чиқ-чик.

Орсиз сукунатнинг оромин бузиб,

Қаламим столга ураман тик-тик.

О, она, шаҳарда кўп экан чирок,

Келганимдан бери ўчмас нақд бир ой.

Тунлари бу ерда кўринмас менга,

Бизнинг супамизни ёритгувчи ой.

Қофдан то Қофгача таралиб соғинч,

Хаёллар ўтмишни намоён этар.

Маъюслик наҳрига чўккан жисмимга,

Биргина кўнғирок, битта сўз етар.

«Алло, болажоним, тан-жонинг соғми?!»
Сўзингдан ҳапқириб кетади бу жон.
Сендан йироқларда юрганим учун,
Ўзимни койийман, она, онажон!

Тошкентни нон шаҳри дегандинг она,
Аммо нон шаҳрига ўхшамас ҳеч ҳам.
Ҳаммасидан ширин дейман шивирлаб,
Тандиринг бошида еб олган кулчам...

Мен тинмай сўйлайман шаҳар ҳақида,
Сен эса жим туриб тинглайсан ҳар дам.
Билмам, хаёлингдан ўтади нелар –
Тошкентни бир бора кўрмаган Онам!

Қанийди, шу тобда ёнингга бориб,
Қўлимни узатсам дийдор жомига.
Бағринг оташида қиздириб жонни,
Ўт кўйсанг айрилиқ истехкомига.

Она, хат ёзмоққа айладим жазм,
Лекин ёзолмайин кўлим қалтирар.
Битмоққа уринсам энг дилкаш назм,
Бу СЎЗ деганлари тилим қайчилар.

Турмушнинг ташвишин елкангга ортиб,
Биламан, биз учун тинмайсан сира.
Мен эса олисда сени соғиниб,
Кўзёшим мавжида оқаман, қара.

Она, борганида шоира кизинг,
Пойингга сочади кучоқ-кучоқ шеър.
Ўтин ёриб, қадок бўлмасин кўлинг,
Шеърларимни ёкиб, кулча ёпиб бер!

Қўқон АЛИ (Фарходжон Умирзақов)

1988 йилда Фурқат туманида туғилган. «Марғилон мушоираси», «Шаҳрихонсой мавжлари» кўрик-танловлари ғолиби. Ижод намуналари «Ҳайрат булоқлари», «Жилгалар қўшиғи», «Анор гуллари» тўпламларидан эъой олган.

ҚИЗҒАЛДОҒИМ

Соғинчларга тўлиб кетди, тўкай кўнглим,
Тош ойнангиз бўлақолсини, тўшай кўнглим,
Кўйлагининг этаклари ғижим синглим –
Қизғалдоғим, Муҳаммадни кўрдингизми?

Ўз ҳолимга кўймади ҳеч юрак сиқиб,
Топдим охир адирларга излаб чиқиб.
Сиздан бошқа кимдан сўрай ҳаддим сиғиб,
Қизғалдоғим, Муҳаммадни кўрдингизми?

Фақат сизга битта сирни очай лекин,
Тизлар чўкай, қулоқ тутинг, айтай секин,
Сизсиз баҳор – баҳор эмас, сепсиз келин,
Қизғалдоғим, Муҳаммадни кўрдингизми?

Шоирларга яшаш одат армон билан,
Дўст бўлади ким ҳам қалби вайрон билан?!
Жаннатларда юрибдими жайрон билан,
Қизғалдоғим, Муҳаммадни кўрдингизми?

«ОДАМЛАР ИЧИДАН ОДАМ ИЗЛАДИМ»

Баҳодир ИСОга

Аввал кўйга бергин, халқимга бергин,
Қачон навбат тегса, кейин сўзладим.
Назарингдан қолмай, бандамсан дегин,
Одамлар ичидан одам изладим.

Қўлим калталиги қўл келди кимга,
Йўлимнинг чаплиги ўнг келди кимга,
Кимга эрта омад, сўнг келди кимга,
Одамлар ичидан одам изладим.

Бировдан битта нон олгим келмади,
Ранжитса, Худога солгим келмади.
Қадримни тупрокка қоргим келмади,
Одамлар ичидан одам изладим.

Яккаланиб қолдим дўстлар бўлса жам,
Гоҳида ўксиндим, гоҳ кўзларда нам.
Тузлиғимга туприк теккан кунда ҳам,
Одамлар ичидан одам изладим.

Кимга бағир очсам, нишлар ин курди,
Тилимни авайлаб, тишлар ин курди.
Дуога қўл очсам, қушлар ин курди,
Одамлар ичидан одам изладим.

Уйимга келганда ўрнимни бериб,
Тўшагим етмаса, тўнимни бериб,
Менга бир берганга ўнимни бериб,
Одамлар ичидан одам изладим.

Уйимга келганлар уйимни бузди,
Кўнглимга кирганлар кўнглимни бузди.

Тушимга кирганлар ўнгимни бузди,
Одамлар ичидан одам изладим.

Курашга тўймаган курагим сиқар,
Гоҳ шеърим сиқади, юрагим сиқар.
Кимга йиғлаб борсам, у хўнграб чиқар,
Одамлар ичидан одам изладим.

Кўнгил очай десам қилмай хато деб,
Бир кун учраштирар қодир Худо деб,
Азалим, аввалим Одам Ато деб,
Одамлар ичидан одам изладим,
Одамлар ичидан одам изладим.

«Устозлар изидан» туркумидан Эркин Воҳидов хотирасига
«СЕНДАН НИМА ҚОЛАР, МЕНДАН НЕ ҚОЛАР?»

Ориф Ҳожи сатри

Тегирмон навбати билан, биродар,
Ё ўғил, ё қизинг касбингни олар.
Бир савол туради умрим баробар:
Сендан нима қолар, мендан не қолар?

Шамдан ибрат олгин фидолигингни,
Худога қилсанг қил гадолигингни,
Ким билар – бахтмисан, балолигингни,
Сендан нима қолар, мендан не қолар?

Тариғинг пуч бўлса, тароздамас айб,
Ёзганинг ёқмаса, қоғоздамас айб,
Айтганинг уқмаса, овоздамас айб,
Сендан нима қолар, мендан не қолар?

Тонганларни кўрдим пул деб юртидан,
Миқ этмас – сим ўтган хатто бурнидан,

«Ипак чопон қолар ипак куртидан,
Сендан нима қолар, мендан не қолар?»

Кимдадир зар чопон, кимда сурп, чит,
Кимлар қаср қурди, кимлардир масжид,
Баъзи китоблардан қолар фақат жилд,
Сендан нима қолар, мендан не қолар?

Қўл силтаб кетасан шеър тугамасдан,
Кетмонни қўймадим тер тугамасдан,
Қабр сотволибсан ер тугамасдан,
Сендан нима қолар, мендан не қолар?

Бу дунё бозордур дастурхонлик қил,
Ишинг тушмаса ҳам қадрдонлик қил,
Ҳалол топсанг бўлди – мардикорлик қил,
Сендан нима қолар, мендан не қолар?

Қўлдан қўлга ўтар ойман деганлар,
Нима олиб кетди бойман деганлар,
Ҳассага суянди тойман деганлар,
Сендан нима қолар, мендан не қолар?

Назмда ким тупроқ, кимдир ҳавойи,
Кимлардир савдогар, кимдир савдойи,
Тушларимда сўрар ҳазрат Навоий:
Сендан нима қолар, мендан не қолар?

Кимдан шукур қолар, кимдан арз қолар,
Кимдан ибрат қолар, кимдан дарс қолар,
Яна кимдан мерос, кимдан қарз қолар,
Сендан нима қолар, мендан не қолар?

СУҲБАТ

– Дадажон, – деб қолди бир куни ўғлим, –
Ватан нима ўзи, қандайин макон?
У қаерда ўзи, яшайдилар ким,
Уни «онам» дейсиз, дейсиз «меҳрибон»?

– Болам, тушунтирай, тинглагин сўзим,
Инсонда икки хил оила – ватан:
Бири катта – давлат, халқим, миллатим,
Иккинчи – оилам, яқинлар, сиз ҳам.

Бири катта рўзғор, катта ташвиши,
Кичиги – уйимиз, бизмиз, ўғлоним.
Сўрасанг «каттаси қай бири эмиш?»
Бу бизнинг юртимиз, Ўзбекистоним!

Каттаси бирликдир, эл-юрт, маҳалла,
Кувонса кувониб, куйганда куйиб.
Хур тинчлик куйини куйлаб баралла,
Яшаш шарт ардоқлаб, жондан-да суйиб.

Шу элдир мактаблар, уйларни курган,
Келажак авлодни ўйлаган юртим.
Посбонлар элни деб, доим тахт турган,
Шудир катта ватаним – оилам, ўғлим.

– Тушундим, дадажон! – деди-ю ўғлим,
Кўзлари чакнади кувончга тўлиб.
Шу лаҳза кўтариб тоғдайин кўнглим,
Деди: «Мен яшайман сиздайин бўлиб,

Катта оиламга қиларман хизмат,
Мен ҳам сизнинг каби бўлиб мард инсон.
Тинчлик боқий бўлсин юртимда абад,
Яшнасин Ватаним, хур Ўзбекистон!»

ҚАЛБИМДА ФАРИШТА ОНАЖОНИМ БОР!

(Онажоним Ҳалимаҳон Фозилжон қизи хотирасига)

Кўксимни тирнайди дил ҳайкириғи,
Изтироб кечалар ором бермайди.
Меҳрибон онамнинг чин айрилиғи
Армон гирдобига ҳар кун чорлайди.

Эҳ, онам, волидам, меҳр булоғим,
Тилади Худодан жон нажотини.
Дард енгиб, юрмаса икки оёғим,
Менга бахш этгандир ўз ҳаётини...

«Эй, Раббим, гар сенга керак бўлса жон,
Боламнинг ўрнига менинг жоним ол!
Шафқат қил умрига, эшит, Художон,
Фарзандлари гўдак, келин – ёш аёл!

Айирма, қақшатма, бева, етимлик,
Раво кўрма буни менинг боламга.
Руҳи тинчимайди ўртаб кемтиклик,
Жар солиб йиғлайман бутун оламга.

Минг йил умр берсанг ёруғ дунёга,
Кўргувчи, билгувчи, Раҳмон Тангрим.
Юрагимни бергин дея боламга,
Пойингга тиз чўкиб минг йил сўрардим...»

Хушсиз ётганимда дарддан тўлғониб,
Теграмда айланиб уч маротаба.
Куёш киздирганда кетсам уйғониб,

Онам йиғлар эди тилаб мартаба.
Нега сезмай қолдим Онамнинг оҳин,
Нега илтижосин эшитмай қолдим.
Унута олмайман маъюс нигоҳин,
Дуоси ижобат – мен ўлмай қолдим...

Орадан бир ҳафта тез ўтиб, ногоҳ
Онам ётиб қолди ранги оқариб.
– Кечир, болам, – деди, – сенда йўқ гуноҳ...
Айтди калимани овоз чиқариб.

«Дод» дедим қаро ер юзини муштлаб,
«Не учун фариштам жонини олдинг?!
Узиб ташлай олсам умримни тишлаб...
Кўксимга армонни кучоклаб солдинг...»

Онамнинг кабрида униб қизил гул,
Оҳиста тебранар мени эркалаб.
Она, орзуйингиз ушалди буткул –
Ўғлим Куръон ўқир ҳидоятталаб...

Қалбимда сиз билан самовий ришта,
Қуръон тиловатдан кўнгли сармастман.
Ёдимга тушасиз ҳар ўй, ҳар ишда,
Афсус, кўзим гирён топа олмасман...

Онажон, волидам, меҳр булоғим,
Қиёматга қолди сиз билан дийдор.
Жойларин жаннатдан бергин, илоҳим –
Қалбимда фаришта Онажоним бор!

Мундарижа

Ҳар қалбнинг ўз айтар гапи бор... (Назира ас-Салом)	3
Муаззам Иброҳимова	4
Икромхон Валихон	13
Шаҳодатбону Имомназарова	18
Олтинбек Рустамов	23
Оллоёр (Оллоёр Рустамов)	27
Бахтигул Мирзакулова	34
Заҳро Шамсия (Зухра Шарипова)	39
Сарафроз (Мунира Тоғаева)	43
Алишер Абдуллоҳ (Алишер Қўчқоров)	47
Рухсора Раҳимова	51
Махсума Ғайбуллаева	54
Нилуфар (Солиҳа Исломова)	55
Раъно Умарқулова	58
Равшан Турдиев	61
Сайёра Сабрия (Сайёра Бозорбоева)	67
Ирода Муродбахш (Ирода Ўлмасова)	71
Армона (Шоира Абдурахмонова)	77
Ғуломжон Нормат	79
Ойгул Қодирова	83
Мағрур Камол	87
Меҳрибон (Марҳабо Шодмонова)	91
Нўмон Усмон (Нўмонжон Маматов)	94
Умид Жалолов	96
Райёна Аржуманд (Гуландом Мамазулонова)	99
Беҳзод Саиднур (Беҳзод Нагангов)	103
Раҳимжон Али (Алижоиов)	108
Умида Аҳмад	111
Орифжон Валломатов	113
Дилиоза Камол (Ҳақбердиева)	115
Қўкон Али (Фарҳоджон Умирзаков)	120
Муқимжон Нурбоев	124

Адабий-бадиий нашр

МУҲАММАД ЮСУФ ИЗДОШЛАРИ
(Шеърлар тўплами)

Мухаррир:
Ҳаётжон Бойбобоев
Тех. муҳаррир:
Назиржон Ҳошимов
Дизайнер:
Сотволди Ҳасанов

Нашриёт лицензияси: А.І.№ 162. 2009 йил 14 август.
Теришга берилди: 10.04.2017 й. Босишга рухсат этилди:
31.05.2017 й. Бичими: 84x108_{1/32}. Нашриёт босма табағи:
4,0. Шартли босма табағи: 4,25. Times гарнитураси. Офсет
усулида босилди. Адади: 500 дона.
Буюртма №: 141.
Баҳоси келишилган нарҳда.

«ФАРҒОНА» нашриёти.
150114. Фарғона шаҳри, Соҳибкирон Темур кўчаси,
28-уй. Тел/факс: 226-58-56

«PRINT LINE GROUP» ХК босмаҳонаси.
100097. Тошкент шаҳри, Бунёдкор шоҳкўчаси, 44-уй.

FARG'ONA
nashriyoti

ISBN 978-9943-4916-2-5

9 789943 491625